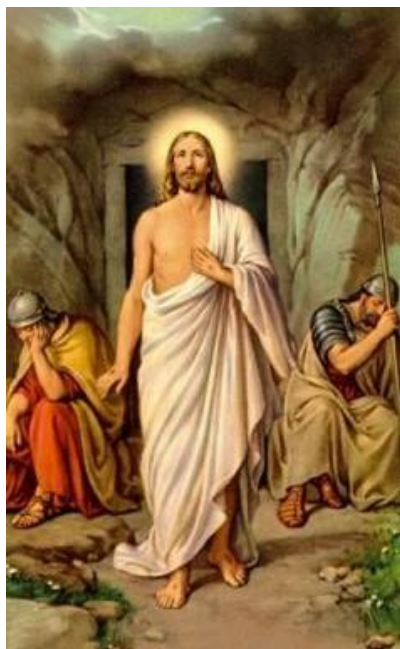

Życzenia wielkanocne Ojca Prowincjała

«Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, to choćby umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wielki. Wierzysz w to?» J 11, 25-26

Umiłowani w Zmartwychwstałym Panu Siostry i Bracia, Przyjaciele i Dobrodzieje!

Drugi raz z rzędu przeżywamy Święta Wielkanocne, kiedy nie cichną masakry i bombardowanie domostw u naszych sąsiadów. Trudno to wszystko zrozumieć w XXI wieku, gdy to brat zabija brata, ale takie jest właśnie misterium iniquitatis i demoniczne zaślepienie, które również ukrzyżowało naszego Pana Jezusa Chrystusa. Jednak wbrew śmierci i wszelkiej beznadziei objawiła się nieskończona moc miłości Ojca wskrzeszając Jego umiłowanego Syna. Miłość Boża przekracza nasze ludzkie pojmowanie, kiedy z mroków śmierci rodzi się moc Zmartwychwstania.

Życzę Wam, aby Jezus Zmartwychwstały przeniknął Was swoją miłością i zwyciężał wszelkie ciemności, słabości i pokłady zwątpień. Niech pokój Jezusa i udział w Jego Zmartwychwstaniu zniweczy wewnętrzne spory, uleczy wszelkie rany i zamieszka głęboko w Waszych sercach.

W komunii z Wami, w tajemnicy Wielkiej Nocy i w Paschalnym pokoju życzy i błogosławi

o. Jan Piotr Malicki, OCD
Prowincjał

Warszawa, Wielkanoc A. D. 2023

Franciszek: Powróćmy do Galilei i zmartwychwstańmy do nowego życia

09.04.2023

„Powróćmy do Galilei, niech każdy z nas powróci do swojej Galilei, tej z pierwszego spotkania, i zmartwychwstańmy do nowego życia!” – zachęcił Franciszek w czasie Wigilii Paschalnej w bazylice św. Piotra w Watykanie. Przestrzegł, abyśmy się nie skupiali na „grobach” naszych rozczarowań, goryczy i nieufności, ale dzięki Passze Pana szli naprzód, wyszli z poczucia klęski, odsunęli kamień grobowy, w którym często zamykamy nadzieję i spojrzeli z ufnością w przyszłość, ponieważ Chrystus zmartwychwstał i zmienił kierunek dziejów. „Pamiętaj i idź: powróć do Niego, odnajdź łaskę zmartwychwstania Boga w tobie!” – zaapelował papież.

Papież nawiązując do niewiast, które wyruszyły do grobu Jezusa zaznaczył, że w życiu tych kobiet wydarzyła się Pascha, która oznacza przejście od żałobnego zmierzania ku grobowi, do radosnego biegu ku uczniom, aby powiedzieć im nie tylko, że Pan zmartwychwstał, ale że istnieje cel, do którego należy natychmiast dotrzeć – Galilea. „Odrodzenie uczniów, zmartwychwstanie ich serc przechodzi przez Galileę” – powiedział Franciszek.

Papież przestrzegł, żeby nie myśleć, że radość ze spotkania z Jezusem należy do przeszłości, podczas gdy w teraźniejszości zaznajamamy głównie zapieczętowanych grobów: grobów naszych rozczarowań, naszej goryczy i naszej nieufności, tych grobów, gdzie „nic już nie da się zrobić”, „nigdy nic się nie zmieni”, „lepiej żyć z dnia na dzień”, bo „jutra nie można być pewnym”.

Zachęcił abyśmy się nie czuli bezsilni i zniechęceni wobec potęgi zła, konfliktów, które rozdierają relacje, wobec logiki wyrachowania i obojętności, która zdaje się rządzić społeczeństwem, raka korupcji, rozprzestrzeniania się niesprawiedliwości, lodowatych wichrów wojny, śmierci bliskich, choroby, nieszczęścia, i z tego powodu łatwo padliśmy ofiarą rozczerowania, a źródło nadziei wyschło. – Tak więc z powodu tych lub innych sytuacji nasze drogi zatrzymują się przed grobami, a my trwamy nieruchomo płacząc i żałując, samotni i bezsilni, powtarzając nasze „dlaczego” – powiedział Franciszek.

„Co to znaczy pójść do Galilei?” – pytał papież i odpowiedział, że oznacza to dwie rzeczy: wyjść z ukrycia, aby otworzyć się na misję, uciec od lęku, aby iść ku przyszłości oraz powrót do źródeł, ponieważ to właśnie w Galilei wszystko się zaczęło. – Zatem udać się do Galilei to powrócić do pierwotnej łaski, to odzyskać pamięć, która odnawia nadzieję, „pamięć przyszłości”, którą zostaliśmy naznaczeni przez Zmartwychwstałego” – zaznaczył.

Podkreślił, że Pascha Pana „pobudza nas do pójścia naprzód, do wyjścia z poczucia klęski, do odsunięcia kamienia grobowego, w którym często zamykamy nadzieję, do spojrzenia z ufnością w przyszłość, ponieważ Chrystus zmartwychwstał i zmienił kierunek dziejów”. „Ale aby to uczynić, Pascha Pana prowadzi nas z powrotem do naszej pierwotnej łaski, każe nam powrócić do Galilei, gdzie rozpoczęła się nasza historia miłości z Jezusem” – powiedział Franciszek i dodał: „Aby zmartwychwstać, aby rozpocząć na nowo, aby wznowić naszą drogę, zawsze musimy powrócić do Galilei, to znaczy wrócić nie do Jezusa abstrakcyjnego, idealnego, ale do żywej, konkretnej, pulsującej życiem pamięci o naszym pierwszym spotkaniu z Nim. Tak, bracia i siostry, aby iść musimy pamiętać; aby mieć nadzieję musimy karmić pamięć. Oto zachęta: pamiętaj i idź! Jeśli odzyskasz pierwszą miłość, zadziwienie i radość ze spotkania z Bogiem, pójdziesz naprzód. Pamiętaj i idź”.

Zachęcił, aby przypomnieć sobie „swoją Galileę” gdzie osobiście poznałeś Jezusa, gdzie dla ciebie nie pozostał On postacią historyczną, jak inni, ale stał się osobą życia: nie Bogiem odległym, lecz Bogiem bliskim, który zna ciebie bardziej niż ktokolwiek inny i miłuje bardziej niż ktokolwiek inny”. „Przypomnij sobie swoją Galileę, ożyw ją dzisiaj. Wróć do tego pierwszego spotkania. Zapytaj siebie kiedy i jak to było, odtwórz kontekst, czas i miejsce, doświadczyć ponownie jego doznań i wrażeń, przeżyj na nowo jego kolory i smaki” – mówił papież i podkreślił: „dzisiaj moc Paschy zaprasza cię do odsunięcia głazów rozczerowania i nieufności, odsuwania kamieni nagrobnych grzechu i lęku”. „Pamiętaj i idź: powrót do Niego, odnajdź łaskę zmartwychwstania Boga w tobie!” – powiedział Ojciec Święty.

Na zakończenie wezwał: „Podążajmy za Jezusem do Galilei, spotkajmy Go i adorujmy Go tam, gdzie czeka na każdego z nas. Ożywiamy piękno tego, kiedy odkrywając Go żywego, ogłosiliśmy Go Panem naszego życia. Powróćmy do Galilei, niech każdy z nas powróci do swojej Galilei, tej z pierwszego spotkania, i zmartwychwstańmy do nowego życia!

st, tom (KAI) / Watykan

Urbi et Orbi: apel o zakończenie konfliktów wykrwawiających świat

09.04.2023

Drodzy bracia i siostry, Chrystus zmartwychwstał!

Dzisiaj uroczystość głosimy, że On, Pan naszego życia, jest „zmartwychwstaniem i życiem” świata (por. J 11, 25). Jest to Pascha, która oznacza „przejście”, ponieważ w Jezusie dokonało się decydujące przejście ludzkości: przejście ze śmierci do życia, z grzechu do łaski, z lęku do zaufania, z rozpacz do komunii. W Nim, Panu czasu i dziejów chciałbym powiedzieć wszystkim, z radością w sercu: Dobrej Wielkanocy!

Niech dla każdego z was, drodzy bracia i siostry, zwłaszcza dla chorych i ubogich, dla osób starszych i dla tych, którzy przeżywają chwile próby i trudu, będzie przejściem od cierpienia do pocieszenia. Nie jesteśmy sami: Jezus, Żyjący, jest z nami na zawsze. Niech radują się Kościół i świat, bo dzisiaj nasze nadzieje nie rozbijają się o mur śmierci, lecz Pan otworzył nam pomost do życia. Tak, bracia i siostry, w Dniu Paschalnym odmieniły się losy świata, a dzisiaj, co zbiega się także z najbardziej prawdopodobną datą zmartwychwstania Chrystusa, możemy z radością świętować, jedynie dzięki łasce, najważniejszy i najpiękniejszy dzień historii.

Chrystus zmartwychwstał, prawdziwie zmartwychwstał, jak uroczyście głosi się w Kościołach Wschodnich. To prawdziwie mówi nam, że nadzieja nie jest złudzeniem, lecz prawdą! I że droga ludzkości począwszy od Paschy, naznaczona nadzieją, przebiega szybciej. Ukazują to nam swoim przykładem pierwsi świadkowie Zmartwychwstania. Ewangelie wspominają o dobrym pośpiechu, z jakim w dzień Wielkanocy „niewiasty pobiegly oznajmić to uczniom” (Mt 28, 8). A po tym, jak Maria z Magdali „pobiegła i przybyła do Szymona Piotra” (J 20, 2), Jan i sam Piotr „pobiegli obydwaj razem” (por. w. 4), aby dotrzeć do miejsca, gdzie Jezus został pogrzebany. A potem, w wieczór wielkanocny, spotkawszy Zmartwychwstałego na drodze do Emaus, dwaj uczniowie „w tej samej godzinie wybrali się” (Łk 24, 33) i pospieszyli kilka kilometrów pod górę i w ciemnościach, poruszeni nieposkromioną radością Paschy, która płonęła w ich sercach (por. w. 32). Jest to ta sama radość, z powodu której Piotr na brzegu Jeziora Galilejskiego na widok zmartwychwstałego Jezusa nie mógł pozostać w łodzi z innymi, lecz natychmiast wskoczył do wody, aby szybko popłynąć na Jego spotkanie (por. J 21, 7). Jednym słowem w dzień Paschalny pielgrzymka przyspiesza i staje się wyścigiem, ponieważ ludzkość widzi cel swojej podróży, sens swojego przeznaczenia, Jezusa Chrystusa, i jest wezwana by spieszyć na spotkanie z Nim, nadzieją świata.

Spieszymy także i my, aby wzrastać na drodze wzajemnego zaufania: zaufania między ludźmi, między ludami i narodami. Dajmy się zaskoczyć radosnej nowinie paschalnej, światłu, które rozświetla ciemności i mroki, w jakich nazbyt często pogrążony jest świat.

Spieszymy się przewycięzać konflikty i podziały, otwierając nasze serca na najbardziej potrzebujących. Podążajmy drogami pokoju i braterstwa. Radujmy się z konkretnych znaków nadziei, które do nas docierają z wielu krajów, począwszy od tych, które oferują pomoc i przyjęcie tym, którzy uciekają od wojny i ubóstwa.

Na tej drodze jest jednak jeszcze wiele potknięć, które czynią nasz pośpiech ku Zmartwychwstałemu uciążliwym i męczącym. Do Niego kierujemy naszą prośbę: pomóż nam biec ku Tobie! Pomóż nam otworzyć nasze serca!

Pomóż umiłowanemu narodowi ukraińskiemu na drodze do pokoju, a naród rosyjski obdarz światłem paschalnym. Pociesz rannych i tych, którzy stracili w wojnie swoich bliskich, spraw, aby jeńcy mogli

zdrowi i cało powrócić do swoich rodzin. Otwórz serca całej wspólnoty międzynarodowej, aby podjęła działania na rzecz zakończenia tej wojny i wszystkich konfliktów, które wykrwawiają świat, poczynając od Syrii, która wciąż czeka na pokój. Wspieraj osoby dotknięte gwałtownym trzęsieniem ziemi w Turcji i w tejże Syrii. Módlmy się za tych, którzy stracili rodziny i przyjaciół oraz zostali bez dachu nad głową: oby otrzymali pocieszenie od Boga i pomoc od rodziny narodów.

W tym dniu powierzamy Ci, Panie, miasto Jerozolimę, pierwszego świadka Twojego Zmartwychwstania. Wyrażam żywe zaniepokojenie atakami z ostatnich dni, które zagrażają oczekiwanemu klimatowi zaufania i wzajemnego szacunku, niezbędnym do wznowienia dialogu między Izraelczykami i Palestyńczykami, aby pokój zapanował w Świętym Mieście i w całym regionie.

Pomóż, Panie, Libanowi, wciąż poszukującemu stabilności i jedności, aby przezwyciężył podziały i aby wszyscy obywatele mogli współpracować dla wspólnego dobra tego kraju.

Nie zapominaj o drogim narodzie tunezyjskim, zwłaszcza o młodzieży i o tych, którzy cierpią z powodu problemów społecznych i gospodarczych, aby nie tracili nadziei i współpracowali na rzecz budowy przyszłości pokoju i braterstwa.

Zwróć swoje spojrzenie na Haiti, które od kilku lat cierpi z powodu poważnego kryzysu społeczno-politycznego i humanitarnego, i wesprzyj wysiłki uczestników życia politycznego oraz wspólnoty międzynarodowej, aby znaleźć ostateczne rozwiązanie wielu problemów, które dotyczą bardzo cierpiących mieszkańców tego kraju.

Umocnij procesy na rzecz pokoju i pojednania podjęte w Etiopii i Sudanie Południowym oraz spraw, by ustały akty przemocy w Demokratycznej Republice Kongo.

Wspieraj, Panie, wspólnoty chrześcijańskie obchodzące dziś Wielkanoc w szczególnych okolicznościach, jak w Nikaragui i Erytrei, i pamiętaj o wszystkich, którym uniemożliwiono swobodne i publiczne wyznawanie wiary. Pociesz ofiary międzynarodowego terroryzmu, zwłaszcza w Burkina Faso, Mali, Mozambiku i Nigerii.

Pomóż Mjanmie kroczyć ścieżkami pokoju i oświeć serca odpowiedzialnych, aby udręczeni Rohingja znaleźli sprawiedliwość.

Pociesz uchodźców, deportowanych, więźniów politycznych i migrantów, zwłaszcza tych najbardziej bezbronnych, a także wszystkich, którzy cierpią z powodu głodu, ubóstwa i zgubnych skutków handlu narkotykami, handlu ludźmi i wszelkich form niewolnictwa. Natchnij, Panie, przywódców narodów, aby żaden mężczyzna ani żadna kobieta nie byli dyskryminowani i aby nie gwałcono ich godności; aby przy pełnym poszanowaniu praw człowieka i demokracji zostały uzdrowione te plagi społeczne, aby zawsze i wyłącznie dążono do dobra wspólnego obywateli i aby zapewniono bezpieczeństwo oraz niezbędne warunki do dialogu i pokojowego współżycia.

Bracia, siostry, odkryjmy też na nowo smak pielgrzymowania, przyspieszmy puls nadziei, zasmakujmy już teraz nieco z piękna nieba! Zacerpnijmy dziś siły, by postępować na spotkanie dobra, które nie zawodzi. A jeśli, jak pisał pewien starożytny Ojciec, „największym grzechem jest niewiara w moce Zmartwychwstania” (ŚW. IZAAK Z NINIWY, Homilie ascetyczne, I,5), dziś uwierzmy: „Wiemy, żeś zmartwychwstał, że ten cud prawdziwy” (Sekwencja wielkanocna). Wierzmy w Ciebie, Panie Jezu, wierzymy, że z Tobą odradza się nadzieja, pielgrzymka trwa nadal. Ty, Panie życia, zachęcasz do podążania naszymi drogami i powtarzasz nam, jak uczniom w wieczór paschalny: „Pokój wam!” (J 20, 19, 21).

tłum o. Stanisław Tasiemski OP (KAI)/Watykan

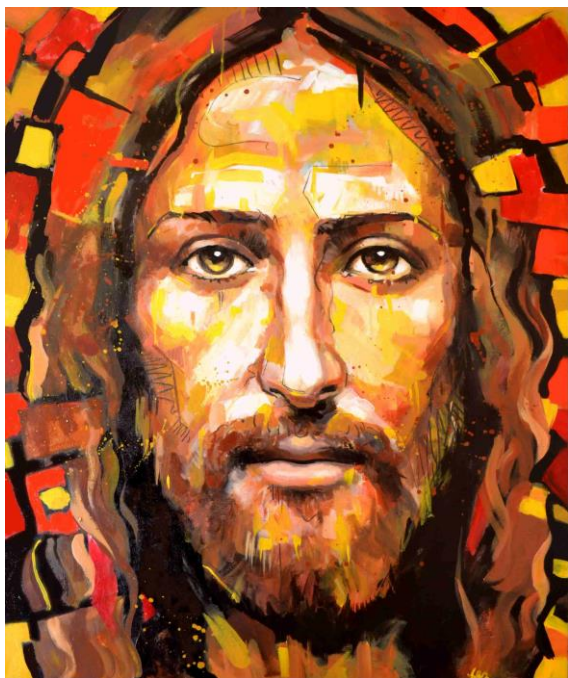
Kard. Cantalamessa: Jezus ma być w centrum Kościoła, a nie w tle

10.03.2023

Zsekularyzowany świat robi wszystko co w jego mocy, aby ilekroć jest mowa o Kościele, imię Jezusa było przemilczane czy spychane na dalszy plan. I niestety tak rzeczywiście się dzieje. My natomiast musimy robić wszystko, aby było ono obecne – mówił kard. Cantalamessa w drugim kazaniu wielkopostnym dla

Papieża i Kurii. Podkreślił, że nie chodzi tu o to, by Kościół ukrywał się za osobą Jezusa, ale by wiedział, że to On jest jego siłą i życiem.

Swe rozważanie papieski kaznodzieja poświęcił ewangelizacji. Podkreślił, że będzie ona skuteczna tylko wtedy, gdy będziemy świadomi, że istotą chrześcijańskiego przepowiadania jest Jezus. Dlatego dzisiejszy Kościół, poraniony i często skompromitowany w oczach świata, musi wyjść na nowo od osoby Chrystusa, który nie może stanowić tylko tła dla naszej działalności, lecz być w centrum. Wszelka ewangelizacja musi prowadzić do osobistego spotkania ze Zbawicielem

Ewangelizować to prowadzić do spotkania z Jezusem.

„Spróbujmy zrozumieć, na czym polega to słynne osobiste spotkanie z Chrystusem. Jest to niczym spotkanie z człowiekiem na żywo, po tym jak znało się go przez lata tylko na fotografii. Można znać książki o Jezusie, doktryny, herezje o Jezusie, koncepcje o Jezusie, ale nie znać Go żywego i obecnego. Nalegam zwłaszcza na te dwa przymiotniki: Jezus zmartwychwstały i żyjący oraz Jezus obecny! Dla wielu, nawet ochrzczonych i wierzących, Jezus jest postacią z przeszłości, a nie żywą osobą w teraźniejszości. Aby zrozumieć tę różnicę pomyślimy o przemianie, jaka zachodzi w kimś, kto się zakochał. Można wiedzieć wszystko o jakiejś kobiecie czy mężczyźnie: jak się nazywa, ile ma lat, jakie studia odbył, do jakiej rodziny należy... Aż pewnego dnia pojawia się iskra i zakochanie. Wszystko się zmienia. (...) Co zrobić, aby ta iskra zapłonęła w innych względem osoby Jezusa? Nie zapłonie ona w tych, którzy słyszą przesłanie Ewangelii, jeśli nie zapali się ona najpierw w tych, którzy ją głoszą. Były i są wyjątki; słowo Boże ma własną moc i może działać, czasami, nawet gdy wypowiadają je ci, którzy nim nie żyją; ale to są wyjątki. (...) W większości przypadków, które znam z mojego życia, odkrycie Chrystusa było spowodowane spotkaniem z kimś, kto już doświadczył tej łaski, uczestnictwem w spotkaniu, wysłuchaniem świadectwa, doświadczeniem Bożej obecności w czasie wielkiego cierpienia, a także – nie mogę tego przemilczeć, bo zdarzyło się to również mnie – otrzymaniem tzw. chrztu w Duchu Świętym.“

Za: Vatican News

Życzenia Biskupa Jacka Kicińskiego CMF

09.04.2023

Umilowani w Chrystusie Panu Drodzy Ojcowie, Siostry i Bracia podążający drogą rad ewangelicznych, gdyby Chrystus nie zmartwychwstał, próżna byłaby nasza wiara. Wydarzenie Zmartwychwstania uświadamia nam, że żyjemy na ziemi, zaś ojczyzną jest niebo. Życie konsekrowane od samego początku wskazywało na rzeczywistość życia wiecznego. Radykalizm rad ewangelicznych sprawiał, że konsekrowani nie szukali na ziemi trwałego miejsca, lecz wpatrzeni w Chrystusa, byli w stanie zostawić wszystko i pójść za Nim.

W dzisiejszym świecie potrzebujemy na nowo odkryć wartość naszego życia, powołania i misji. Po zmartwychwstaniu Chrystusa jesteśmy świadkami Jego dialogu z Marią Magdaleną. Rzekł do niej Jezus: Nie wiasto, czemu płaczesz? Kogo szukasz? Ona zaś sądząc, że to jest ogrodnik, powiedziała do Niego: Panie, jeśli ty Go przeniosłeś, powiedz mi, gdzie Go położyłeś, a ja Go wezmę. Jezus rzekł do niej <>! A ona obróciwszy się powiedziała do Niego po hebrajsku: <>, to znaczy: Nauczycielu (J 20, 11-18). Maria Magdalena rozpoznała Jezusa po Jego słowie.

Życie konsekrowane jest uobecnieniem Bożego słowa w świecie, jest przedłużeniem Jego miłującej obecności. Dlatego święty Jan Paweł II mówił, że życie konsekrowane, zakorzenione w przykładzie życia i

nauczaniu Chrystusa Pana, jest darem Boga Ojca udzielonym Jego Kościołowi za sprawą Ducha Świętego (VC 1). Warto nieustannie wracać do tych słów; one są zawsze aktualne dla nas wszystkich.

Drodzy Ojcowie, Siostry i Bracia, pragnę z całego serca Wam i Waszym wspólnotom złożyć najserdeczniejsze życzenia Wielkanocne. Życzę, by czas Wielkiej Nocy był zaproszeniem do odkrycia światła nadziei w naszym życiu i życiu naszych wspólnot. Tym światłem nadziei jest Jezus Chrystus Zmartwychwstały. On mówi i dziś do nas: pokój wam, nie lękajcie się! Jam świat zwyciężył. Niech przesłanie pokoju Chrystusowego wypełnia Wasze serca.

Życzę Wam nieustannej pasji naśladowania Jezusa Chrystusa i stawania się narzędziem w Jego rękę. Bądźcie źródłem nadziei dla każdego człowieka, nawet tam, gdzie tej nadziei zaczyna brakować.

Wyrażam moją głęboką wdzięczność za dar Waszej obecności w Kościele i świecie. Niech dobry Bóg obdarza Wasze wspólnoty nowymi, wiernymi powołaniami, a Maryja, Matka Wieczernika uczy zawierzenia i otwarcia się na działanie Ducha Świętego.

Z pasterskim błogosławieństwem –

+Jacek Kiciński CMF

Przewodniczący Komisji ds. Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego KEP

Życzenia Przewodniczącego KWPZM

09.04.2023

Drodzy Współbracia!

W Wielkanocny poranek, jak news który ekspresowo obiega wszystkie media świata, dociera do nas wiadomość o pustym grobie Chrystusa. Z niedowierzaniem, ale i nadzieją wyruszamy w drogę towarzysząc zaniepokojonym tym faktem apostołom. Docieramy do miejsca złożenia naszego Pana po Jego męce i śmierci. Doświadczamy, że to prawda – że kamień od grobu odsunięty i płótna złożone w jednym miejscu. Faktycznie – stwierdzamy – nie ma Go tutaj... Zmartwychwstał, jak zapowiedział... Opadają z naszych oczu łuski lęku... Dociera do nas powoli ale dogłębnie, że wiara ma sens... W miejsce smutku pojawia się radość... On żyje!!!

Przekraczając próg zamkniętego Wieczernika, Zmartwychwstały Pan pozdrawia swoich uczniów słowami Pokój wam! (J 20, 19). To paschalne orędzie, niezależnie od miejsca na ziemi i etapu historii, jest wciąż aktualne. Święty Jan Paweł II powie: Jakże wielkie dobro jest w tym pokoju, który On nam daje, a którego świat dać nie może! (por. J 14, 27). Jak ściśle związany jest z Jego przyjściem i z Jego misją! Jak potrzebna jest dla świata Jego obecność, zwycięstwo Jego Ducha, porządek wypływający z Jego przykazania miłości (...). Pokój! Jako owoc podstawowego po-

rządku; jako wyraz poszanowania prawa do życia, do prawdy, do wolności, do sprawiedliwości i do miłości każdego człowieka (Orędzie wielkanocne „Urbi et Orbi”, 1979).

Bracia Drodzy!

Naszym powołaniem jako uczniów Zmartwychwstałego, jest bycie misjonarzami pokoju. Zachęca nas Ojciec św. Franciszek: Pokój wam: pozwólm, aby te słowa naszego Pana rozbrzmiewały w ciszy naszych serc. Usłyszmy je, skierowane do nas i wybierzmy bycie świadkami przebaczenia, obrońcami we wspólnocie, ludźmi w misji pokoju w świecie (Franciszek, Homilia, 01.02.2023).

Na tegoroczne Święta Wielkiej Nocy życzę każdemu z Was głębi spotkania ze Zmartwychwstałym, osobistego doświadczenia przemieniającej mocy zmartwychwstania, umocnienia wiary i nowego zapału w dawaniu świadectwa.

Rozpoznając Zmartwychwstałego przy łamaniu chleba, obejmuję sercem wszystkie nasze wspólnoty i prowadzone dzieła.

Błogosławionych Świąt Zmartwychwstania Pańskiego!

Z braterskim pozdrowieniem –

Ks. Dariusz Wilk CSMA Przewodniczący KWPZM

ZAKON

List Definitorium Generalnego n. 7

Rzym, 19 marca 2023

Drodzy Bracia i Siostry Karmelu Terezańskiego:

Kontaktujemy się znowu z Wami wszystkimi, aby podzielić się informacjami na temat kwartalnego spotkania Definitorium Generalnego, które odbyło się w Rzymie w dniach 6-16 marca, z udziałem Generała i wszystkich Definitoriów. Spotkanie odbyło się w okresie Wielkiego Postu, który zaprasza nas do ciągłego nawracania się i stałego zwracania uwagi na Słowo Boże, które jest dla nas przewodnikiem naszego życia i naszych decyzji.

Na jednej z sesji Definitorium odbyliśmy interesujący i ubogacający dialog z o. Mathew Vattamattam, przełożonym generalnym klaretynów. Wymienialiśmy się z nim informacjami i punktami widzenia na temat najnowszej historii i aktualnej sytuacji naszych rodzin zakonnych, które pod wieloma względami mają podobne możliwości, problemy i wyzwania. Wzajemne słuchanie pozwala poznawać inne perspektywy, które są niewątpliwie przydatne i pouczające w planowaniu i w procesie podejmowania decyzji.

Priorytetowe tematy sześćciolecia

Prowincje i inne okręgi Zakonu odbywają w czasie obecnego półroczu swoje Kapituły i Kongresy kapitulne. Są one ważnym momentem refleksji i rozeznawania, aby urzeczywistniać i ukonkretniać nasze zobowiązanie do życia w każdym momencie i miejscu według stylu Teresy od Jezusa i Jana od Krzyża.

W liście skierowanym do Kapituł przez Generała, o. Miguela Márqueza, poproszono je o wzięcie pod uwagę niektórych tematów, jakie Zakon zaproponował do pogłębienia w obecnym sześćcioleciu. Jednym z nich jest formacja początkowa. Dzisiaj, bardziej niż kiedykolwiek, trzeba poświęcić wszystkie siły, aby przyjąć i formować kandydatów, którzy czują się wezwani do bycia częścią naszej rodziny i zapewnić im odpowiednie towarzyszenie. W związku z tym prosimy Okręgi o zastosowanie następujących podstawowych kryteriów:

1. We wspólnotach formacyjnych magister winien poświęcić się wyłącznie formacji.
2. Tam, gdzie formowanych jest więcej niż dziesięciu, winien być drugi formator przeznaczony wyłącznie do formacji.
3. Wspólnoty formacyjne muszą mieć minimum czterech zakonników.
4. Konieczna jest jedność i płynny dialog pomiędzy formatorami.
5. Podczas etapu studiów należy poświęcić specjalny czas na formację karmelitańską.
6. Należy unikać sytuacji, kiedy w domu formacyjnym jest tylko jeden formowany.
7. Należy zachęcać do współpracy między okręgami w zakresie formacji i zakładania wspólnot międzyprowincjalnych.

Mając na uwadze, że do formacji potrzebne są również środki finansowe, a w niektórych regionach świata nie jest łatwo je zdobyć, Definitorium postanowiło stworzyć fundusz wspierający formację początkową dla Okręgów Zakonu, które tego potrzebują. Prośby – umotywowane i wystarczająco udokumentowane – należy przesłać do Definitorium, które je oceni, aby odpowiednio rozdysponować dostępne środki. Już teraz wyrażamy naszą wdzięczność za wszelkie datki, które mogą pochodzić od tych, którzy mają większe możliwości ekonomiczne. Jesteśmy przekonani, że ta redystrybucja dóbr będzie znaczącym sposobem wyrażenia przynależności do tej samej rodziny i solidarności braterskiej.

Nadal w związku z formacją początkową Definitorium otrzymało aktualne informacje na temat prac komisji ds. rewizji Ratio Institutionis, koordynowanej przez definitorów Martína Martíneza i Jean-Baptiste Pagabeleguem. Obecnie komisja kontynuuje zbieranie i analizę uwag napływających z Okręgów i ma nadzieję, że w nadchodzących miesiącach będzie w stanie przygotować pierwszą wersję tekstu, który zostanie przedłożony do rozpatrzenia zakonnikom zaangażowanym w formację w całym naszym Zakonie.

Jeśli chodzi o sferę akademicką i intelektualną, nadal zachęcamy do podejmowania kroków w celu odnowienia i wzmocnienia Wydziału Teologicznego Teresianum i innych ośrodków studiów. Seminarium dotyczących refleksji nad życiem intelektualnym w Zakonie odbędzie się na nowej sesji w CITeS od 26 do 30 czerwca br.

Wizytacje pasterskie

Podczas sesji Definitorium znaczną część czasu poświęciliśmy omówieniu Wizytacji, które Generał i Definitoryzy dokonali w różnych Okręgach Zakonu. Wizytacje pasterskie są bardzo ważnym narzędziem pomagającym Prowincjom żyć w harmonii i komunii z Zakonem, a także rozwiązywać sytuacje wymagające rozeznania i podejmowania decyzji.

Tamilnadu

Wizytacja pasterska w Prowincji Tamilnadu przebiegała w dwóch etapach. Pierwsza, z udziałem Generała i O. Piusa D'Souza, odbyła się w dniach 14-25 listopada 2022 roku, a druga została przeprowadzona przez O. Piusa w dniach 26 stycznia-21 lutego 2023 roku.

W 1981 roku powstała Delegatura Generalna Tamilnadu z 6 domami z Prowincji Manjummel i Malabar. W 1990 roku Delegatura stała się Komisarjatem, a w 1993 roku została erygowana obecna Prowincja. Dziś liczy 132 profesów wieczystych i 39 kandydatów na różnych etapach formacji, w tym 6 ze Sri Lanki i 8 z misji Chhattisgarh. Średnia wieku profesów wieczystych to mniej niż 50 lat. W Prowincji podjęto liczne inicjatywy promocji społecznej i gospodarczej na rzecz najuboższych.

Wizytacja miała na celu ukierunkowanie Prowincji na rewizję formacji początkowej. Podjęto konkretne decyzje i udzielono wskazówek dotyczących dobrego rozeznawania powołań i dokładniejszej formacji karmelitańskiej. Z drugiej strony zachęcano wszystkie wspólnoty i zakonników, aby nie zaniedbywali wymiaru duchowego ani braterstwa, kierując się zasadami i normami Zakonu. Podobnie w kontekście Wizytacji została przeanalizowana sytuacja ekonomiczna Prowincji i sformułowane zostały decyzje zmierzające do osiągnięcia autonomii ekonomicznej klasztorów oraz uniknięcia pewnych niewłaściwych praktyk.

Prowincja Tamilnadu ma dwie misje: jedną w Chhattisgarh (Indie) i jedną na Sri Lance. Pierwsza miała swój początek w 2016 roku i obecnie ma 2 domy z 6 zakonnikami. Misja na Sri Lance rozpoczęła się w 2014 roku z 3 wspólnotami i 6 zakonnikami. Poprosiliśmy Prowincję, aby nie spowalniała zapалу misyjnego i wysłała więcej zakonników do obu miejsc.

Aby pomóc Prowincji w realizacji decyzji i oczekiwań Generała i Definitorium po Wizytacji pasterskiej, pozostanie ona na nie otwarta, a O. Pius będzie przewodniczył Kapitulie prowincjalnej, która odbędzie się na początku maja br.

Malta

Od 21 stycznia do 5 lutego O. Roberto M. Pirastu przebywał z Wizytacją pasterską w semiprowincji Malty; O. Generał brał udział w spotkaniach podsumowujących Wizytację. Na Malcie są obecnie 4 wspólnoty, w których żyje 14 zakonników; ponadto jeden zakonnik jest profesorem w Teresianum, a inny przebywa w Kanadzie. Średnia wieku to 70 lat. Na terenie semiprowincji istnieją dwie wspólnoty Karmelitanek Bosych i dwie wspólnoty Świeckiego Zakonu.

Znacząca redukcja liczebna, jaka nastąpiła na Malcie w ostatnich latach, skłania do refleksji nad tym, jak utrzymać i ożywić obecność Karmelu na wyspie. W kontekście globalnego procesu restrukturyzacji Zakonu, którą promuje Definitorium, konieczne jest poszukiwanie nowych form współpracy z innymi Okręgami, prawdopodobnie w perspektywie bezpośredniego związku z którymś z nich. Wizytacja poprosiła zakonników, aby już teraz położyli nacisk na istotne aspekty, takie jak życie wspólnotowe, modlitwa i przyjęcie powołań. W tym celu konieczne jest skoncentrowanie energii w dwóch lub trzech wspólnotach. Z drugiej strony formacja potencjalnych kandydatów powinna się odbywać we współpracy z innymi Okręgami.

Lombardia

Od 6 lutego do 4 marca o. Roberto Maria, któremu przez kilka dni towarzyszył o. Agustí Borrell, odbył Wizytację pasterską w Prowincji Lombardia. O. Generał osobiście uczestniczył w zakończeniu Wizytacji (1-4 marca). O tę Wizytację poprosiła Radę Prowincjalną w ramach procesu refleksji i rozeznania nad przyszłością Prowincji, która w ostatnich latach doświadczyła znacznego zmniejszenia liczby zakonników i znacznego wzrostu średniej wieku.

Obecnie Prowincja, włączając zakonników z Delegatury Kamerunu i tych, którzy służą Prowincji, liczy razem 52 profesów wieczystych i 11 profesów czasowych: we wspólnotach we Włoszech jest 40 profesów wieczystych (plus 2 w Rzymie na studiach), 3 profesów czasowych i 1 postulanta. W Kamerunie jest 10 profesów wieczystych, 8 profesów czasowych i 3 postulanki.

Wizytacja wykazała, że mimo obecnych ograniczeń możliwe jest utrzymanie i ożywienie życia karmelitańskiego na terenie Prowincji. W tym celu niezbędnym pierwszym krokiem jest zaangażowanie zakonników w osobistą odnowę, która prowadzi wszystkich do otwarcia się na innych i pocucia się członkami tej samej rodziny. Natomiast oczywista jest obecna kruchość Okręgu i szansa na restrukturyzację. Zebrawszy różne opinie zakonników i wnioski Wizytatorów, postanowiono natychmiast rozpocząć, przy bezpośredniej pomocy Definitorium Generalnego, dialog z sąsiednimi Prowincjami w celu zbadania różnych możliwości połączenia.

W międzyczasie Wizytacja pozostanie otwarta, a Kapituła zostanie przełożona na termin, który zostanie ustalony. Przy udziale wszystkich i ze światłem Ducha Świętego mamy nadzieję znaleźć najlepszą drogę dla odnowionej obecności Karmelu Terezańskiego na obecnym terytorium Prowincji Lombardii.

Kenya

Od 1 do 27 lutego O. Philbert Namphande i O. Jean-Baptiste Pagabeleguem przeprowadzili Wizytację pasterską w Delegaturze Kenii należącej do Prowincji Waszyngton. Delegatura obejmuje 5 wspólnot, składających się z około 20 profesów wieczystych i około 25 kandydatów na formację. Misja w Kenii rozpoczęła się w 1995 roku. Prowincja Waszyngton odnotowała ostatnio spadek liczebności i wzrost średniej wieku; z tego powodu napotyka trudności w dalszym zajmowaniu się Delegaturą w odpowiedni sposób. Wizytacja generalna jest częścią procesu rozpoczętego w celu znalezienia innych sposobów na umocnienie i towarzyszenie obecności karmelitańskiej w regionie.

Wizytatorzy stwierdzili żywotność powołaniową i dobre perspektywy dla przyszłości Zakonu w Kenii; konieczne jest zatem zwrócenie większej uwagi na formację początkową kandydatów. Dlatego Definitorium podjęło pewne decyzje po Wizytacji, aby na nowo rozdzielić obowiązki zarządzania i formacji, a także poprawić atmosferę braterstwa i modlitwy we wspólnotach.

W dniach wizytacji obydwaj Definitory mogli odwiedzić trzy wspólnoty Karmelitanek Bosych obecne w Kenii, a także spotkać się z członkami Świeckiego Karmelu.

Egipt

O. Christophe-Marie Baudouin i O. Generał zwizytowali Delegaturę Generalną Egiptu od 6 do 16 lutego. Obecnie składa się ona z 10 profesów wieczystych, 2 profesów czasowych i 2 postulantów. W Egipcie są trzy placówki: Shubra (z sanktuarium św. Teresy od Dzieciątka Jezus i szpitalem), dom formacyjny Maadi i Aleksandria, gdzie działa przedszkole. Planowane jest otwarcie stałej placówki w południowym Egipcie, gdy tylko pozwolą na to możliwości Delegatury. W Fayum istnieje wspólnota Karmelitanek Bosych.

Wizytacja potwierdziła żywotność Delegatury, czemu sprzyja obecność młodych zakonników, którzy prowadzą znaczącą działalność apostolską. Aby stawić czoła najbliższej przyszłości, należy umocnić jedność i zaufanie pomiędzy braćmi, a także zwrócić uwagę na rozeznawanie kandydatów oraz na formację początkową i stałą. Przy okazji wizytacji padły również wskazówki dotyczące poprawy zarządzania ekonomicznego, jakie będą realizowane przy pomocy Ekonoma Generalnego, który w najbliższych tygodniach osobiście uda się do Egiptu.

O. Makhoul Farha z Semiprowincji Libańskiej pełni cenną posługę jako Delegat Generalny w Egipcie i właśnie kończy trzyletni okres, na jaki został mianowany.

Irak

O. Generał i O. Christophe-Marie odbyli wizytację w Iraku od 17 do 24 lutego. Przede wszystkim uczestniczyli w uroczystych obchodach 400-lecia obecności Zakonu na tym terenie. Rzeczywiście, w historii Karmelu Terezańskiego zakończyły się cztery stulecia godnej podziwu i owocnej rzeczywistości misyjnej. Dziękujemy Bogu za świadectwo tak wielu naszych braci, którzy poświęcili swoje siły na niesienie Ewangelii na ziemi Bliskiego Wschodu, a w wielu przypadkach przybyli, aby oddać tu życie.

Obecnie misja jest powierzona Prowincji Paryskiej. W Iraku jest tylko jeden zakonnik, o. Ghadir, który prowadzi intensywną działalność religijną i społeczną oraz opiekuje się klasztorami w Bagdadzie i Du-hok. Aktywnie współpracują z nim Siostry Karmelitanki św. Józefa, Karmel Świecki, grupa kobiet konsekrowanych i inne grupy inspirowane Karmelem. O. Jean Sleiman jest natomiast łacińskim arcybiskupem Bagdadu.

Wolą Generała i Definitorium jest jak najszybsze wzmocnienie naszej obecności w Iraku poprzez przybycie zakonników, którzy czują powołanie misyjne i chcą żyć w tak wymagającym i ekscytującym środowisku. Generał wysłał list otwarty do Zakonu w tej sprawie.

Inne Wizytacje

Generał wraz z dwoma Definitoremami dla Afryki uczestniczył w pierwszym wspólnym zgromadzeniu dwóch Konferencji – anglojęzycznej i francuskojęzycznej – Przełożonych Afryki i Madagaskaru, które odbyło się w Yaoundé (Kamerun) w dniach 23-30 stycznia. Reprezentowanych było 10 Okręgów i 21 krajów. Podczas spotkania zgłębiano tożsamość i misję Karmelu Terezańskiego oraz omówiono takie tematy, jak formacja, leadership, ekonomia i zarządzanie, międzykulturowość i współpraca. Generał zachęcił do refleksji nad przyszłością Zakonu w Afryce i na Madagaskarze, w kontekście procesu restrukturyzacji Zakonu, który zostanie omówiony na następnym Definitorium Nadzwyczajnym w Lisieux. Podczas zgromadzenia ogłoszono obchody Kongresu na temat „Formacja i św. Teresa od Dzieciątka Jezus”, zaplanowanego na październik 2025 r. w Nigerii.

Generał i o. Christophe-Marie w swojej podróży przez Bliski Wschód odwiedzili również Liban i uczestniczyli w spotkaniu przygotowawczym do Kapituły Prowincjalnej. Następnie udali się do Syrii, aby odwiedzić Karmelitanki Bose w Aleppo i przekazać im solidarność i bliskość Zakonu oraz dodać im otuchy w niezwykle trudnym kontekście, w jakim żyją z powodu wojny i niedawnego trzęsienia ziemi.

Z kolei o. Christophe-Marie relacjonował swoją krótką wizytację w Prowincji Anglo-Irlandzkiej, od 7 do 18 stycznia. Odwiedził siedem wspólnot obecnych w Anglii, Irlandii i Irlandii Północnej i mógł zapoznać się z aktualnymi problemami Prowincji, a także omówić sytuację Wikariatu Regionalnego Nigerii.

Kapituły trzyletnie

W tym półroczu w Zakonie odbywają się Kapituły i Kongresy kapitulne. W niektórych z nich uczestniczył Generał lub jeden z Definitorów. Ze wszystkich celebrowanych Kapituł otrzymujemy informacje i materiały, które należy obowiązkowo przekazać Definitorium, zgodnie z zaktualizowaną *Instrukcją prak-*

tyczną, która została przesłana do wszystkich Okręgów: wraz z decyzjami Kapituły oraz wyborami i nominacjami, należy przesłać relację o stanie Prowincji oraz relację o stanie ekonomicznym, jakie są przedstawiane Kapitulę.

Jedną z nowości związanych z Kapitułami jest to, że obecnie wybrani prowincjałowie muszą otrzymać potwierdzenie od O. Generała przed objęciem urzędu; w ten sposób dostosowujemy się do uniwersalnej normy ustanowionej przez Kodeks Prawa Kanonicznego dla wszystkich rodzin zakonnych. Z drugiej strony, zgodnie z uprawnieniami nadanymi niedawno przez papieża Franciszka, dokonano już także pierwszych nominacji braci niekleryków na przełożonych wspólnot: jak dotąd, na prośbę zarządów prowincjalnych, Generał mianował dwóch braci niekleryków jako przełożonych w Meksyku i jednego w Ameryce Środkowej.

Raz jeszcze wzywamy wszystkich do poważnego rozważenia wskazań zawartych w liście Generała do Kapituł i podjęcia wskazanych w nim tematów, które odpowiadają priorytetom sześćciolecia (Deklaracja o charyzmacie, formacja początkowa, współpraca między Okręgami i restrukturyzacji Zakonu, rocznice terezańskie...).

Definitorium Nadzwyczajne 2023

Dużą część naszego spotkania poświęcono przygotowaniu Definitorium Nadzwyczajnego, które odbędzie się w Lisieux od 27 sierpnia do 3 września, z udziałem nowych przełożonych okęgów Zakonu (prowincjałów, komisarzy i delegatów generalnych oraz niektórzy przełożeni wikariatów i delegatur prowincjalnych, zgodnie ze zwykłym systemem rotacyjnym; z tej okazji zwoływani są przedstawiciele Australii, Nigerii, Tanzanii, Kamerunu, Republiki Czeskiej, Bengalu Zachodniego, Kanady i Ekwadoru).

Tematem przewodnim spotkania będzie mapa naszej obecności na świecie i ewentualna restrukturyzacja Zakonu. W szczególności przeanalizowane zostaną trzy aspekty:

- 1) Obecne Okręgi: mocne i słabe strony, współpraca międzyprowincjalna, łączenie Okręgów...
- 2) Istniejące typy Okręgów i ich możliwe uproszczenia.
- 3) Misja Zakonu: priorytety i opcje, kryteria nowych fundacji...

Kapituły prowincjalne zostały poproszone o zastanowienie się nad tymi kwestiami i przesłanie informacji i propozycji do Definitorium generalnego w ramach przygotowań do spotkania w Lisieux. Jeden z dni spotkania będzie również poświęcony dialogowi z biskupami Zakonu, których poprosiliśmy o pomoc w refleksji nad misją Zakonu w Kościele i w dzisiejszym świecie.

Innym tematem do dyskusji będzie współpraca między prowincjami odległymi geograficznie: kryteria, cele, kierunki... Na podstawie ostatnich doświadczeń nadszedł czas na dokonanie oceny i rozeznanie w celu przyjęcia wspólnych kryteriów sprzyjających wzajemnej pomocy między Okręgi Zakonu.

Życie Okręgów

Definitorium przeanalizowało kilka szczegółowych kwestii w różnych okęgach i podjęło między innymi następujące decyzje:

- Delegatura Generalna Izraela ma szczególne znaczenie dla całego Zakonu. Od czerwca nowym Delegatem Generalnym w Izraelu zostanie o. Jean-Joseph Bergara (Prowincja Awinion-Akwitania, obecny Prokurator Generalny), zastępując o. Attilio Ghisleri (Prowincja Wenecja), który nadal oferuje cenną posługę dla Delegatury. Przybędą również do Izraela w nadchodzących miesiącach Ojcowie: Augustine Poonelli (Prowincja Malabar), José Luis Jiménez Alcalá (Meksyk) i Kelvin Emeka Agboeze (Wikariat Regionalny Nigerii, Prowincja Anglo-Irlandzka). Avelino Pertile powrócił do Brazylii po kilku latach hojnej służby w Izraelu. Wizyta Generała w Delegaturze planowana jest na początek lipca.
- Zatwierdziliśmy prośbę Prowincji Ameryki Środkowej o przeniesienie siedziby Postulatu do Domu „San Juan de Cruz” w Gwatemali, po rozważeniu przyczyn i gwarancji ustanowienia dobrej wspólnoty formacyjnej.
- O. Emilio Hadad, z Prowincji Meksyku, został mianowany pierwszym Radnym Komisariatu Chile. Jesteśmy wdzięczni za posługę świadczoną w ostatnich miesiącach przez O. Nicolása Garcíę, który powraca do swojej Prowincji.

- Udzieliliśmy pewnej pomocy ekonomicznej Prowincjom, które o nią prosiły, na konkretne i umotywowane potrzeby.

Kuria Generalna

Prokurator Generalny, O. Jean-Joseph Bergara, przedstawił do zbadania Definitorium stosunkowo liczne sprawy osobiste członków Zakonu, którymi się zajmuje. Obecnie Prokurator korzysta z cennej pomocy O. Juana Davida Noguera z Prowincji Ameryki Środkowej, włączonego do wspólnoty Domu Generalnego kilka tygodni temu.

Ekonom generalny, O. Paolo De Carli, przedstawił ostateczny bilans za 2022 rok. Dziękujemy Prowincjom za coroczną kontrybucję, która pozwala nam finansować instytucje i projekty w służbie Zakonu, a także pomagać Okręgom najuboższym lub najbardziej potrzebującym. Jeszcze raz ponawiamy wyrazy naszej wdzięczności Karmelitankom Bosym, które nadal okazują niezwykłą hojność wobec centrum Zakonu. Zauważamy również, że apele o solidarność, które zostały wystosowane przy okazji konkretnych potrzeb (wojna na Ukrainie, trzęsienie ziemi w Syrii...) spotkały się z dużym odzewem.

Omówiliśmy również z Ekonomem generalnym niektóre konkretne tematy, takie jak stan aktualny projektów w Izraelu (Wadi es Siah, Stella Maris, Kikar Paris) oraz planowane prace w Terezjanum, w Domu Generalnym i w konwencie parafii Świętej Teresy w Rzymie.

Definitorium utworzyło małą komisję doradczą, złożoną z osób zakonnych i świeckich, która będzie doradzać w sprawach inwestycji centrum Zakonu.

Postulator generalny, o. Marco Chiesa, przedstawił Definitorium kompletną i zaktualizowaną listę spraw beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych, które są w toku. Poinformował również o obecnym stanie wstępnych studiów dotyczących ewentualnego Doktoratu kościelnego Edyty Stein. Rozważana jest również możliwość wznowienia procesu beatyfikacyjnego O. Hieronima Gracjana i Marii od św. Józefa (Salazar).

Sekretarz ds. Współpracy Misyjnej, o. Jérôme Paluku, poinformował o niektórych projektach, na które uzyskano wsparcie finansowe od różnych podmiotów. W szczególności zilustrował doświadczenia swojej niedawnej wizyty w Indiach, gdzie mógł na miejscu śledzić aktualny stan licznych inicjatyw, które są realizowane dzięki tej pomocy. Przedstawił również budżet za rok 2022 funduszu współpracy misyjnej, który jest zasilany przede wszystkim z rocznych składek Okręgów; prosimy prowincjałów o utrzymanie i zwiększenie hojności, która jest konkretnym wyrazem zainteresowania działalnością misyjną Zakonu.

Karmelitanki Bose

Z o. Rafałem Wilkowskim, Sekretarzem ds. Mniszek, rozmawialiśmy na różne tematy związane z życiem Karmelitanek Bosych. Aby rozpocząć proces rewizji Konstytucji z 1991 r., którego koordynację powierzyła Ojcu Generalnemu Dykasteria ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, wkrótce zostanie zwołane spotkanie Przewodniczących Federacji i Stowarzyszeń, a dla wszystkich klasztorów zostanie przygotowany pierwszy kwestionariusz.

O. Angelo Lanfranchi, Archiwista Generalny, zilustrował aktualny stan rozmów z Federacjami Karmelitanek Bosych we Włoszech w celu zapewnienia ochrony i opieki nad dziedzictwem kulturowym i artystycznym klasztorów, zwłaszcza tych, które zostały zniesione. Centrum Zakonu będzie oferować możliwość odpowiedniego strzeżenia dóbr, które klasztory i federacje zechcą mu powierzyć.

Ponadto, podobnie jak poprzednio w przypadku Braci, Definitorium generalne przejrzało i zatwierdziło tabele wydatków dla Karmelitanek Bosych, zaktualizowane zgodnie z kwotami obowiązującymi w każdym kraju. Tabele obowiązują dla klasztorów, które są pod nadzorem Zakonu, ale mogą być również używane przez te, które są pod nadzorem ordynariusza diecezjalnego, za zgodą biskupa (Konstytucje 1991, n. 253-254).

Karmel Świecki

O. Ramiro Casale, Delegat ds. Świeckiego Zakonu, przedstawił Definitorium do zatwierdzenia Statutu OCDS Włoch Środkowych, Południowo-Wschodniej Brazylii, Austrii i Madagaskaru. Ta okazja posłużyła do wyjaśnienia niektórych kryteriów dotyczących poszczególnych kwestii prawnych, takich jak sposób wybierania na urząd, wymagania do założenia nowej wspólnoty, warunki ważności przyrzeczeń defini-tywnych lub używanie znaków zewnętrznych przez członków wspólnoty Zakonu Świeckiego.

Po zakończeniu spotkania Definitorium przygotowujemy się do przeżywania dorocznych Rekolekcji z całą wspólnotą Domu Generalnego, które pomogą nam w naszej osobistej i wspólnotowej drodze uważnego słuchania głosu Boga i odnowionej wierności Jego woli.

Zbliżając się do Triduum Paschalnego, prosimy dla wszystkich braci i sióstr Zakonu o łaskę życia w zjednoczeniu z Chrystusem, który na krzyżu oddał życie za ludzkość i swoim zmartwychwstaniem napienia świat radością i nadzieją.

Z braterskimi pozdrowieniami

O. Miguel Márquez Calle, generał

O. Agustí Borrell i Viader, O. Pius James D'Souza, O. Philbert Namphande, O. Roberto Maria Pirastu

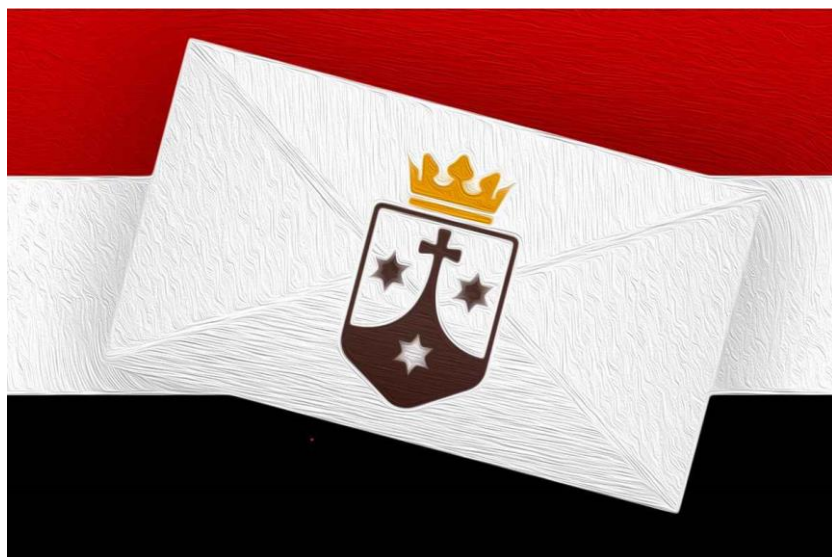
O. Christianus Surinono, O. Martín Martínez Larios, O. Christophe-Marie Baudouin,

O. Jean-Baptiste Pagabeleguem

Tłumaczenie: o. Grzegorz A. Malec, OCD

List O. Generała do całego Zakonu w sprawie naszej obecności w Iraku

W tych dniach przypada 400. rocznica obecności Karmelitów w Iraku, którzy przybyli tam w 1623 roku ze starożytnego Isfahanu (Iranu), a jeszcze wcześniej z różnych zakątków Europy, na heroiczną misję, kilka lat po śmierci Teresy Jezusa i Jana od Krzyża. Grupa nieustraszonych mężczyzn przemierzyła

świat, aby dotrzeć do odległych krajów i rozpocząć przygodę Karmelu (przybyli kilka lat wcześniej, w 1619 roku, do Goa - Indie), ukazując doświadczenie Karmelu w tak różnych językach i zwyczajach, z odwagą i śmiałością, które budzą dzisiaj nasz podziw i zachęcają nas, byśmy nie zamykali się w naszych ograniczeniach i kruchości, ale nadal głosili radość naszego powołania.

W Iraku rodzina Karmelu żyje dzięki OCDS, Konsekwantom Córkom Najświętszej Maryi Panny Matki Bożej z Góry Karmel, Karmelowi Świętego Józefa, Bractwu Szkaplerznemu i przyjaciołom Karmelu. Posiadamy

kilka domów i dwa lub trzy klasztory, którymi opiekuje się i utrzymuje tylko jeden iracki karmelita Ghadir, który od blisko dziesięciu lat samotnie podtrzymuje płomień Karmelu na tych ziemiach, odwiedzany sporadycznie przez jednego z zakonników z Prowincji Paryskiej.

Dziękując O. Ghadirowi za jego poświęcenie i wytrwałość, za jego posługę pełnioną z wielką abnegacją, przy okazji tej rocznicy pragnę skierować do Zakonu, braci i sióstr, apel o modlitwę, która jest zawsze fundamentalna i bardzo skuteczna – ale także pytanie: czy znaleźliby się bracia, którzy poczują się ponownie wezwani do przygody powrotu na te ziemie, do ziemi Abrahama? Byłoby oznaką żywotności dla Karmelu, aby nie dopuścić do zaniku naszej obecności w tych regionach, w których chrześcijanie są prawdziwymi bohaterami bez honorów, bez kamer telewizyjnych...

ZAPRASZAM, proszę i dziękuję za dyspozycyjność niektórych naszych braci karmelitów, którzy czują pragnienie podjęcia tej drogi wsparcia dla naszej obecności w Iraku, z odpowiednim przygotowaniem.

Co byłoby potrzebne?

- **Rozeznawanie i omadlanie** tego powołania ze swoją wspólnotą i z przełożonymi.
- **Nauczenie się arabskiego.** Można by to zrobić ucząc się tego języka przez rok lub dwa lata w Egipcie lub w Libanie.

- o **Studiowanie kultury i obyczajów** Bliskiego Wschodu.
- o **Bycie karmelitą braterstwa i modlitwy**, by móc budować wspólnotę.

Oczywiście ta posługa w Iraku, podobnie jak na Górze Karmel i w innych miejscach misyjnych, nie może trwać krótko, ponieważ konieczne jest nauczanie się języka i zapewnienie odpowiedniego włączenia w kontekst i kulturę. Wyzwanie jest wielkie, ale większa jest wasza hojność i zaufanie.

Powierzam tę intencję Najświętszej Maryi Pannie i świętemu Józefowi, z nadzieją na ożywiony i młody Karmel w Iraku.

Niech was Bóg błogosławi. Niech Maryja, Dziewica pokornego i odważnego TAK, zawsze nam towarzyszy i uczy nas, jak być Jej braćmi w drodze do Paschy Jezusa.

Rzym, 25 marca 2023, w Uroczystość Zwiastowania NMP

Fr. Miguel Márquez Calle OCD, Przełożony Generalny

Tłumaczenie: o. Grzegorz A. Malec, OCD

Kraków: Biskup Muskus o św. Józefie

– Trzeba nowych, niestandardowych dróg, by mierzyć się z rzeczywistością, która zaskakuje, a czasem obraca w ruinę nasze życie i naszą wiarę – mówił bp Damian Muskus OFM w karmelitańskim sanktuarium św. Józefa w Krakowie.

Krakowski biskup pomocniczy przewodniczył uroczystościom odpustowym w sanktuarium św. Józefa Obrońcy Miasta Krakowa, którego kustoszami są karmelici bosci.

W homilii zauważył, że Józef przeżywał rodzaj duchowej nocy, zmagając się z próbą wiary, gdy dowiedział się, że Maryja spodziewa się dziecka. – Był przekonany, że właściwie nie ma szans na uratowanie związku, wszystko się skończyło. Próbował ratować, co się da, szukał rozwiązania, które po ludzku byłoby najlepsze. Miał świadomość, że nic, co uczyni sam, nie będzie wystarczające – podkreślał bp Muskus.

Jak dodał, w panującą w sercu pobożnego Żyda ciemność, “w sam środek duchowych zmagających, kryzysów i wątpliwości”,

wszedł Bóg. – To On sprawił, że kryzys, wydawało się nie do pokonania, przyniósł dobre owoce – przekonywał kaznodzieja.

Jego zdaniem, w zdaniu: “Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański” kryje się “złota zasada postępowania na czas duchowych ciemności”. – Tu wcale nie chodzi o bierne oczekiwanie, aż Bóg rozwiąże nasze problemy. Nie chodzi o szukanie nadzwyczajnych znaków, przez które odkryjemy Jego wolę. Potrzebne jest przebudzenie ze snu i posłuszeństwo Panu – wyjaśniał duchowny.

– Józef doświadczył, że wola Boga kryje się nie tam, gdzie się jej spodziewał. Aby to zrozumieć, nie wystarczy jednak zwykła znajomość przykazań, wierność i posłuszeństwo prawu. Potrzeba wrażliwego słuchania, wytrwałego poszukiwania i nadziei. Potrzeba bezwarunkowego zaufania Bogu, otwartości i wyobraźni – dodał bp Muskus.

Stwierdził ponadto, że Ewangelia “dzieje się wcale nie w świetle jupiterów, nie w tym, co znane i ustalone od dawna”. – Ewangelia dzieje się tam, gdzie ludzie doświadczają niepewności, gdzie pytają i szukają, gdzie cierpią i przeżywają swoje dramaty, niewidoczne dla świata, ale istotne w oczach Boga. Trzeba nowych, niestandardowych dróg, by mierzyć się z rzeczywistością, która zaskakuje, a czasem obraca w ruinę nasze życie i naszą wiarę – zaznaczył.

Zachęcił także do szukania u św. Józefa przykładu “chrześcijańskiego realizmu i twórczej odwagi”, potrzebnych do pokonywania kryzysów i przemieniania ich w szansę na rozkwit i odrodzenie. – Polecajmy mu wszystkich przeżywających dziś trudności w wierze i duchowe ciemności. Powierzmy mu Kościół w Polsce i nowe wyzwania, przed którymi stajemy jako wspólnota wierzących w Chrystusa. Niech nie zniechęca nas czas nocy – zaapelował.

za: www.krakow.gosc.pl

Mniszki z Aleppo przyjmują po trzęsieniu ziemi dziesięć rodzin

W Aleppo, po trzęsieniu ziemi z 6 lutego, wszystkie mniszki karmelitanki bose są całe i zdrowe. Na szczęście ich klasztor był dobrze zbudowany i nie doznał uszkodzeń konstrukcyjnych. Żyje w nim osiem zakonnic.

Ich dom był zawsze otwarty, nawet w najgorszych chwilach wojny. Przyjmował wszystkich, zarówno muzułmanów, jak i chrześcijan, a jeszcze półtora roku temu mieszkała w nim rodzina z dziesięciorgiem dzieci, które straciły wszystko podczas wojny.

Po trzęsieniu ziemi zakonnice przyjęły do swojego klasztoru 10 rodzin, tak że obecnie mieszka z nimi około pięćdziesięciu osób. Ich modlitwa przełożyła się na konkretną pomoc materialną dla tych, którzy

najbardziej cierpią, nawet jeśli one same również przeżywają wielkie trudności: klasztor nie doznał poważnych zniszczeń, ale, podobnie jak reszta ludności, trzęsienie ziemi pozbawiło ich prądu i wody, przy temperaturach poniżej zera z powodu ostrej zimy w regionie Aleppo.

Jeśli chcesz im pomóc, możesz wpłacić darowiznę tutaj:

Header : Casa Generalizia dell'Ordine dei Padri Carmelitani Scalzi

Adres : Corso d'Italia 38 – 00198 Roma

Bank : FINECO BANK

Adres : Piazza Durante 11 – 20131 Mediolan

IBAN : IT52S 03015 03200 00000 3646278

SWIFT (BIC) Europa – obszar SEPA: FEBIITM1

SWIFT (BIC) poza obszarem SEPA: FEBIITM2

Za: carmelitaniscalzi.com

Czechy: karmelitanki bose przekształcają opuszczone gospodarstwo w klasztor

Wspólnota karmelitanek bosych w Czechach buduje własnymi rękami nowy klasztor. Zajrzyjcie za kulisy!

„Żywy jest Bóg, któremu służymy”: nad tymi słowami proroka Eliasza, wielkiego inspiratora zakonu karmelitańskiego, wiele z nas często medytowało. Jednakże okres budowy i przenosin do nowego klasztoru dał nam okazję doświadczenia aktualności owych słów w niezwykle sposób. Jak sformułował to Papież Franciszek, Bóg nas powołał na peryferie, gdzie, paradoksalnie, jesteśmy dużo bardziej bliskie ludziom niż w centrach metropolii. Każdego dnia dostrzegamy, jak Pan działa dla nas i jak w miejscu, które wydawało się „zapomniane przez wszystkich”, możemy dawać świadectwo życia kontemplacyjnego, a także zapraszać do pełni życia. Chciałybyśmy teraz przedstawić wam naszą historię, często pełną przygód, którą wciąż piszemy...

Kim jesteśmy

Jesteśmy kontemplacyjną wspólnotą karmelitanek bosych, która żyje w klauzurze papieskiej. Naszą misją jest modlitwa i wyrzeczenia w intencjach Kościoła oraz dla zbawienia wszystkich ludzi. Nasza wspólnota Karmelu Św. Józefa w Pradze w Czechach została ufundowana w XVII w. przez sługę Bożą, matkę Marie Elektę od Jezusa. Pochodziła ona z Terni i założyła klasztory w Wiedniu, Pradze oraz Grazu.

Droga na „peryferie”

W 2005 r. zdecydowałyśmy się szukać lepszego miejsca do życia. W naszym klasztorze w pobliżu Zamku Praskiego miałyśmy bowiem tylko bardzo mały ogród, ponieważ budynek nie był pierwotnie zaprojektowany dla mniszek klauzurowych; ponadto w tej okolicy stale wzrastał hałas. W 2018 roku kupiłyśmy stare gospodarstwo w Drastach, wiosce niedaleko Pragi, gdzie przeniosłyśmy się na początku 2020 roku, a klasztor w Pradze przekazałyśmy naszym braciom, karmelitom bosym. W ten sposób rozpoczęła się budowa nowego centrum duchowego w Drastach. Częściowo będzie nam ono służyć jako klasztor, a częściowo zostanie otwarte dla ludzi.

Początki w Drastach

Gospodarstwo, które skonfiskowano Kościołowi w czasach reżimu komunistycznego, zwrócono dopiero 25 lat temu po aksamitnej rewolucji. Popadało w ruinę i wielu uważało, że nie da się go już odnowić. Wyglądało tak, jakby ktoś postanowił zamienić uprzednią posesję w jedno wielkie wysypisko śmieci, a następnie porosła ją dzika roślinność. Po uzyskaniu dyspensy od klauzury papieskiej na czas realizacji projektu, od 2018 roku – aby zaoszczędzić – zaczęłyśmy jeździć do Drast, aby wykonać pierwsze prace. Na początku byłyśmy same, ale potem św. Józef, na którym zawsze polegamy na co dzień, zaczął nam zyskać wielu hojnych pomocników.

Lata intensywnych prac

Po latach spędzonych w bardzo zamkniętym środowisku z wielkim entuzjazmem podjęłyśmy się pracy na zewnątrz. Patrząc wstecz, dostrzegamy, jak Bóg nas cudownie wzmocnił. W pierwszych miesiącach

naszym głównym zajęciem było zbieranie śmieci i ładowanie ich do kontenerów. Potem przyszła kolej na usuwanie chwastów oraz szkodników drzewnych: niezbędne wyposażenie stanowiły kosy czy piły łańcuchowe. W tym czasie niektóre siostry nauczyły się nawet prowadzić traktor lub koparkę Bobcat.

Wyprowadzka z Pragi

Podczas przeprowadzki starałyśmy się zrobić jak najwięcej samodzielnie oraz z pomocą wolontariuszy. Znowu też nastąpiła ważna interwencja Pana: po całej pracy przygotowawczej, z pomocą Boga i hojnych ludzi, udało nam się przeprowadzić do Drast w czterdzieści dni. To dla nas liczba bardzo symboliczna. Firm transportowych potrzebowałyśmy tylko raz i tylko do niektórych nieporęcznych mebli. Były to dni wielkiego, wyczerpującego trudu, który jednak nas zjednoczył i wzbogacił.

Przemiany

Gospodarstwo wciąż zmienia się na naszych oczach. Na przykład, po interwencji firmy budowlanej, zniszczony dom zarządcy stał się ponownie zabytkiem kultury... Budynek nazwany teraz Domem Nawiedzenia w przyszłości przyjmie gości: pozwoli nam zaoferować pobyt osobom indywidualnym, rodzinom czy grupom, zarówno w celu odpoczynku, jak i w ramach różnych programów duchowych. Na razie mieszkamy tam my, przynajmniej do czasu ukończenia niezbędnych struktur nowego Karmelu.

Budowa klasztoru

Po długich poszukiwaniach właściwej firmy jesienią 2021 roku rozpoczęła się budowa samego klasztoru. Budynek będzie się składał z dawnego spichlerza i trzech nowych skrzydeł, w tym kaplicy poświęconej św. Teresie, która będzie również dostępna dla zwiedzających. Pod koniec 2022 roku klasztor stanął w stanie surowym, teraz prace koncertują się wokół wnętrza, choć brakuje nam funduszy na ich wykończenie. Na naszej stronie internetowej (<https://karmeldrasty.eu/pl/>) można znaleźć więcej informacji.

Życie w Drastach

Drasty stały się naszym domem, miejscem, gdzie możemy żyć w sposób o wiele bardziej naturalny, w kontakcie z naturą i w nowej zażyłości ze Stwórcą, którego pomocy oraz ochrony doświadczyliśmy niemal namacalnie. Kiedy klasztor zostanie ukończony, otoczenie będzie jeszcze bardziej sprzyjać modlitwie prowadzącej do pełni życia z Bogiem, ale już teraz mocno odczuwamy Jego obecność, podobnie jak wielu innych... Ludzie z różnych środowisk, którzy już do nas przyjeżdżają, korzystając z tej niewielkiej przestrzeni, jaką możemy im chwilowo zaoferować, często opowiadają o doświadczanych tu przez siebie pokoju i radości. Mamy zatem nadzieję, że pewnego dnia Drasty będą mogły promieniować życiem na całe otaczające je tereny.

S. Maria OCD/vaticannews.va/Praga/KAI

Wiadomości o młodzieży z Berdyczowa

Od stycznia trwa naszej parafii ewangelizacyjny kurs „Alfa” dla młodzieży. Uczestniczy w nim młodzież z naszej „Oazy” oraz ich znajomi. Wielu z nich po raz pierwszy słucha konferencji na temat fundamentów chrześcijańskiej wiary. Formuła kursu sprzyja wzajemnemu otwarciu, a także przyjęciu treści podawanych w atmosferze miłego spotkania przy herbach. Po każdej konferencji odbywa się dzielenie na temat tego, co uczestnicy usłyszeli. Pomysł zorganizowania kursu podsunęli ludzie świeccy: małżeństwo, które pełni posługę liderów parafialnej wspólnoty Odnowy w Duchu świętym „Winny krzew” – Switłana i Witalij. Spośród młodych członków tej wspólnoty oraz liderów „Oazy” stworzyli grupę odpowiedzialnych za organizację kursu. Na jednym z naszych spotkań, podczas kanonicznej wizytacji naszej parafii, był obecny biskup Witalij Krywicki – ordynariusz diecezji Kijowsko-Żytomierskiej.

Nasza młodzież parafialna przeżywa swoją wojenną codzienność blisko kościoła. Jest obecna na Mszy świętej, aktywnie w niej uczestniczy. Chodzą na katechezę prowadzoną przez siostrę Antoninę Puchalską – tereżankę. Są obecni na drodze krzyżowej, a także podczas okolicznościowych wydarzeń – jak całonocna modlitwa z Nuncjuszem i episkopatem Ukrainy w naszym Sanktuarium w rocznicę agresji rosyj 24 lutego.

Przed Wielkim Postem, w sobotę 18 lutego, mieliśmy uroczy bal walentynkowo-karnawałowy, na którym także był obecny nasz biskup. Na 25 lutego planowany był wyjazd do Winnicy na lodowisko, jednak z powodu możliwego zagrożenia atakiem rakietowym zrezygnowaliśmy. Za to spotkaliśmy się wieczorem na prezentacji filmu „Życie jest piękne”, który jak się okazało nie był znany młodzieży i wywołał duże wrażenie.

W sobotę, 4 marca, przeżyliśmy z młodzieżą przepiękny dzień w naszym klasztorze, w Gwozdawie. W ramach kursu „Alfa” był zorganizowany dzień młodzieżowej wspólnoty. Od dziewiątej rano, kiedy wyjechaliśmy autobusem sprzed klasztoru w Berdyczowie, do 22-giej, kiedy wróciliśmy, czas minął jak jedna chwila wypełniona Bożą łaską. Przed południem uczestnicy wysłuchali dwóch ciekawych konferencji na temat Ducha świętego i Jego działania w duszy wierzącego człowieka. Konferencjonistami byli nasi współbracia: o. Witalij Kozak i o. Józef Kucharczyk. Centralnym punktem całego dnia była Eucharystia. Po obiedzie i zabawie na świeżym powietrzu, trzecią konferencję wygłosił świecki lider wspólnoty odnowy w Duchu Świętym – pan Witalij. Przygotował uczestników do modlitwy uwielbienia, wyjaśnił znaczenie nadzwyczajnych przejawów działania Ducha Świętego w modlitwie wspólnot charyzmatycznych. Nasze uwielbienie osiągnęło kulminację w modlitewnym przyjęciu Jezusa Chrystusa jako swojego Pana

i Zbawiciela. Potem nastąpiła modlitwa wstawiennicza za każdego z młodych ludzi. Posługę modlitewną o. Maksymiliana Podwiki wspieranego przez jedną z animatorek odnowy - Olgę, oraz modlitwę małżeństwa Swietłany i Witalija Pan wynagrodził doświadczeniem uzdrawiającego działania pośród wierzącej wspólnoty, wzywającej z ufnością Ducha Świętego. Młodzi ludzie odczuli Jego miłość i żywą obecność we wspólnocie Kościoła. Chwała Panu!

Za: carmelitaniscalzi.com

PROWINCJA - BRACIA

Ś. p. Ojciec Jan Kanty Stasiński OCD (1933-2023)

Dnia 13 marca 2023 roku, w klasztorze Karmelitów Bosych w Poznaniu zmarł o. **Jan Kanty Stasiński od Najświętszego Sakramentu i św. M. N. Teresy (Jerzy Władysław Stasiński)**, karmelita bosy.

Urodził się 27 czerwca 1933 roku w Luboniu k. Poznania. W roku 1935 rodzina wróciła do Poznania i zamieszkała w dzielnicy Sołacz. Właśnie w Poznaniu uczęszczał do szkoły podstawowej i liceum klasycznego.

Jako nastolatek był bardzo zaangażowany w harcerstwo, śpiewał również w chórze chłopięcym Stefana Stuligrosza, a także w chórze śpiewu gregoriańskiego u poznańskich Karmelitów Bosych. Właśnie tam, u Karmelitów Bosych poczuł swoje powołanie zakonne i kapłańskie. W lecie 1950 roku wstąpił do nowicjatu Zakonu Karmelitów Bosych w Czernej. Po nowicjacie, dnia 18 września 1951 roku, złożył pierwszą profesję zakonną. Od roku 1952 do 1954 studiował filozofię w Poznaniu, gdzie też 19 września 1954 złożył profesję uroczystą. Od 1954 aż do święceń prezbiteratu studiował teologię w Krakowie. Święceń prezbiteratu w dniu 17 czerwca 1958 roku w kościele Sióstr Wizytek w Krakowie udzielił mu ks. Biskup Karol Pękała.

Od września 1959 roku kontynuował, będąc konwentualnym w Lublinie, specjalistyczne studia filozoficzne na Katolickim

Uniwersytecie Lubelskim. W marcu 1963 uzyskał tytuł magistra filozofii ze specjalizacji z filozofii teoretycznej. W tym samym czasie przez dwa lata studiował również matematykę wyższą na tym samym Uniwersytecie.

Po studiach w Lublinie został przeniesiony do klasztoru w Poznaniu, gdzie przebywał w latach 1962-1971. W Poznaniu był wykładowcą różnych działów filozofii w Wyższym Seminarium Duchownym Karmelitów Bosych oraz w Wyższym Seminarium Duchownym Księży Chrystusowców w Poznaniu (sześć lat).

Pod koniec lat sześćdziesiątych wyraził swoją gotowość wyjazdu na misje do Afryki i został wybrany do pierwszej ekipy misjonarzy karmelitańskich. Przygotowywał się do wyjazdu wraz z pierwszą grupą 11 misjonarzy w Krakowie i Poznaniu (1970-1971). Wyjechał na misje do Burundi w czerwcu 1971. Po ukoń-

czeniu kursu języka kirundi i praktyki duszpasterskiej w parafiach Ojców Białych, pełnił funkcję duszpasterską w parafiach Bukirasazi, Mpinga, Musongati. Został pierwszym proboszczem parafii w Musongati. Na misjach w Burundi przebywał aż do wyrzucenia misjonarzy w roku 1979.

Następnie udał się do Rzymu gdzie podjął studia z teologii duchowości na Papieskim Wydziale Teologicznym Tereżjanum (1979-1980). Wyjechał na misje do Kongo Zairu (1980-1984), a następnie powrócił na misje Karmelitów Bosych do Rwandy, do parafii Rugango (1984-1986). Następnie powrócił do Polski i był lektorem filozofii w Wyższym Seminarium Karmelitów Bosych w Poznaniu (1986-1987), a potem wikariuszem parafii Opieki św. Józefa we Wrocławiu (1987-1992). Powrócił na misje do Burundi w 1992 roku i pełnił funkcję proboszcza w Musongati oraz lektora filozofii w Seminarium w Bujumbura do roku 2007. W roku 2007 definitywnie zakończył swoją posługę misyjną i udał się do Rzymu, gdzie w latach 2007-2009 pracował jako wikariusz w parafii San Pancrazio, prowadzonej wówczas przez Warszawską Prowincję Karmelitów Bosych.

W latach 2009-2015 jako konwentualny w Poznaniu był częstym gościem na Górze Karmel – Hajfa, gdzie pracował jako przewodnik pielgrzymek. Od roku 2015-2016 był konwentualnym w klasztorze na Góra Karmel (Hajfa). Od 2016 był konwentualnym klasztoru Karmelitów Bosych w Poznaniu.

Pogrzeb śp. o. Jana Kantego Stasińskiego odbył się w sobotę, 18 marca w Bazylice Świętego Józefa u Karmelitów Bosych w Poznaniu.

o. Grzegorz A. Malec, OCD

Pełna radości Niedziela Palmowa w Mińsku

Drodzy Bracia, Siostry i Przyjaciele. Speszymy, by podzielić się z Wami radością. Otóż, tegoroczna Niedziela Palmowa, miała historyczne znaczenie w życiu wspólnoty parafialnej i Karmelu na Białorusi. Pierwszy raz, nasza wspólnota parafialna modliła się w nowym, powstającym kościele, w Parafii Bożego Ciała w Mińsku. Żeby to było możliwe, potrzeba było wysiłku wielu osób.

Tydzień temu, kiedy ogłosiliśmy podczas Mszy św., że mamy nadzieję, że Liturgia Niedzieli Palmowej będzie w nowym kościele, nikt z Parafian nie krył radości i wzruszenia. Wielu z naszych starszych Parafian, często powtarzało życzenie: „byłe bym doczekała się, doczekał się, aby pomodlić się w nowym kościele”. Zapowiedź, podczas ogłoszeń parafialnych, zabrzmiała jak spełnienie tego jednego, ważnego pragnienia.

Choć kościół wymaga jeszcze wiele pracy, postanowiliśmy, że już czas, aby Boży dom omadlać na kolanach. Cały tydzień, do Niedzieli Palmowej, Parafianie wraz z braćmi naszej wspólnoty pracowali, aby doprowadzić plac budowy do porządku. I stało się. W sobotę wieczorem, byliśmy gotowi do świętowania uroczystego wjazdu Chrystusa do Jerozolimy. Mało tego, była jeszcze jedna niespodzianka, a właściwie dwie. Pierwsza to żywy osioł, który podczas procesji wokół kościoła, dzielnie spełniał swoją rolę i towarzyszył Władzikowi, który przebrany był za Pana Jezusa. A w czasie wolnym od pracy, osioł woził dzieci, sprawiając sobie i im wielką radość. Osioł, jak to osioł, uparty i trzeba było немало zapłacić za jego pracę. Była też druga niespodzianka, mianowicie mieszkańcy szpitala psychiatrycznego przygotowali scenkę tematyczną o Świętach Wielkiejnocy i przedstawili ją chętnym po południowej Mszy św.

Radość Parafian była ogromna. W ten dzień, na Mszach św., w kościele było ponad 1000 osób. Parafianie, ci którzy regularnie przychodzą na Mszę św., i ci, którzy przychodzą dwa razy w roku, zapamiętają tegoroczną Niedzielę Palmową na zawsze. Choć ściany kościoła były jedynie otynkowane, choć na podłodze nie było jeszcze płytki, to światło, które padało przez kolorowe karmelitańskie witraże, naturalnie dodawało piękności naszej świątyni.

I jeszcze jedna bardzo ważna sprawa, choć nie była ona niespodzianką. Jak co roku, Wspólnota OCDS, która istnieje przy naszym klasztorze zorganizowała kiermasz. Cóż za wspaniałości byli. Oprócz pięknych palm, wykonanych przez nich własnoręcznie, były też wyroby, które zrobili niektórzy nasi Parafianie. Ktoś kupił ciepłe skarpetki, robione na drutach, ktoś zabrał zimową czapkę, a ktoś inny słoik miodu, który nam podarowali dobrzy ludzie ze swoich pasiek. A wszystko to, by wspomóc budowę naszej świątyni.

Tak więc, każdy, kto włożył swój czas i trud, by przygotować Uroczystość Niedzieli Palmowej, z pewnością był usatysfakcjonowany.

Przy tej okazji, chcemy podziękować Wszystkim tym, którzy wspomagają nas w budowie kościoła i klasztoru. W imieniu naszej wspólnoty zakonnej i parafialnej dziękujemy naszym Braciom, którzy zapraszają nas z kazaniami i pozwalają zebrać ofiary; dziękujemy naszym Mniszkom, które wspierają nas modlitwą i również ofiarami materialnymi. Są również wspólnoty OCDS, które pamiętają o nas i ślą od czasu do czasu ofiary. Świątynia karmelitańska w Mińsku rośnie dzięki życzliwości Was wszystkich. Niech Pan będzie dla Was nagrodą.

No, może już wystarczy pisać, bo jak będzie za dużo, to nikt nie przeczyta. Pozdrawiamy świątecznie Wszystkich, do których dotrze ten list. Niech każdy z nas, spotkawszy Chrystusa Zmartwychwstałego, wypowie życzenie: „Zostań z nami Panie”.

Chrystus Zmartwychwstał. Alleluja! – prawdziwie Zmartwychwstał. Alleluja!

Karmelici z Mińska, tego co na Białorusi

Pocztówka z Florydy cz. 5

Pewnie jak w większości naszych klasztorów czas Wielkiego Postu jest okresem wyężonej posługi duszpasterskiej. Podobnie jest i w naszym klasztorze w Koronie z racji pięknej Drogi Krzyżowej która znajduje się w naszym ogrodzie. Do tego czasu wyężonych wizyt pielgrzymów przygotowywaliśmy się prawie dwa miesiące poprzez szereg prac, które podjęliśmy wraz z naszymi wolontariuszami.

Udało się nam umyć i odmalować stacje Drogi Krzyżowej i Tajemnic Różańcowych, myjkami ciśnieniowymi umyliśmy betonową drogę po której poruszają się pielgrzymi, wyburzyliśmy domek z niedziałającą pompą, wycieliśmy krzewy i drzewa które nad wyraz się rozrosły tak, że miejsce to nabrało nowego piękna.

W tym roku przyjęliśmy już ok 15 grup pielgrzymich z różnych zakątków Florydy. Ostatnio gościliśmy około 100 osobową grupę Haitańczyków mieszkających w Miami, ciekawym doświadczeniem było uczestniczenie w Drodze Krzyżowej w języku kreolskim.

Oprócz grup mieliśmy oczywiście w piątki o 15 drogę krzyżową dla okolicznych amerykańców a wieczorem dla Polonii.

Na zakończenie przedstawię przedostatnią grupę której posługujemy. Grupę opisała Pani Irena:

„Pierwsze inauguracyjne zebranie Kółka Różańcowego odbyło się 1-go maja 2002 roku w domu pani Anny Kaługi w St Augustine. Na spotkaniu założycielskim było 15 osób mieszkających w St Augustine w okolicach. W tym roku minęło 20 lat od jego założenia. Celem przyświecającym założycielom była wspólna modlitwa różańcowa jak również produkcja różańców, które były rozsyłane po całym świecie. Przez 20 lat istnienia Kółka zrobiono 200 540 różańców. Spotkania odbywają się w każdy pierwszy wtorek miesiąca w domu pani Anny. Przychodzą również na wspólną modlitwę księża Karmelici z klasztoru w Koronie. W czasie epidemii COVID spotkania się nie odbywały natomiast modliliśmy się w naszych intencjach i robiliśmy różańce w domach”.

Z modlitwą

Br. Krzysztof M.

Zwola: „Mała droga do świętości”

Z Poznania do karmelitańskiego klasztoru w Zwoli dojedziemy autobusem linii 560 i 561. Trzeba minąć Kórnik i wysiąść w Zaniemyślu przy poczcie. Stąd do celu jest już tylko 20 min pieszo.

Chociaż widać, że jeszcze trwa budowa, to jednak ukończone jedno skrzydło obiektu pozwala mieszkać i modlić się kilkusobowej wspólnocie karmelitów bosych i organizować tutaj rekolekcje w otoczeniu piękna przyrody.

Papieska inspiracja

– Rekolekcje są skierowane do wszystkich, którzy szukają skupienia i ciszy, chociaż zwykle przyjeżdżają tutaj osoby, które w jakiś sposób zetknęły się już z duchowością karmelitańską albo też szukają drogi pogłębienia swojego życia duchowego – mówi o. Roman Hernoga, przełożony wspólnoty.

– Prowadzimy rekolekcje tematyczne związane z duchowością Karmelu, Karmelitańską Szkołę Modlitwy, a także rekolekcje wielkopostne i adwentowe. W ten sposób dzielimy się bogactwem naszej duchowości i nauczaniem św. Teresy od Jezusa, św. Jana od Krzyża, św. Teresy od Dzieciątka Jezus oraz innych wielkich postaci naszego zakonu.

Jedną z inspiracji do rozpoczęcia budowy ośrodka rekolekcyjno-formacyjnego w Zwoli był list apostolski Jana Pawła II *Novo millennio ineunte*. Papież zauważył w nim, że mimo postępujących procesów laicyzacji obserwujemy w świecie potrzebę duchowości, która przejawia się jako nowy głód modlitwy. W tym samym liście Ojciec Święty zachęca, aby nasze chrześcijańskie wspólnoty stawały się prawdziwymi „szkołami” modlitwy – nie tylko tej błagalnej, ale także wyrażanej w dziękczynieniu, uwielbieniu, adoracji, kontemplacji, słuchaniu, żarliwości uczuć aż po prawdziwe „urzeczenie” serca. Jest to droga, która wymaga wysiłku duchowego i prowadzi czasem przez trudne doświadczenia, ale spotkamy na niej wielkich mistyków, a wśród nich m.in. reformatorów Karmelu: św. Jana od Krzyża i św. Teresę z Ávili.

Trudne początki

Prace przy domu rekolekcyjno-formacyjnym w Zwoli rozpoczęto w 2011 r. Kamień węgielny poświęcił 24 sierpnia 2013 r. abp Stanisław Gądecki, metropolita poznański. W 2014 r. postanowiono przyspieszyć budowę niewielkiego budynku gospodarczego, aby mógł on być tymczasowym miejscem zamieszkania wspólnoty zakonnej. 25 maja 2016 r. trzech karmelici bosych wprowadzili się do domu zaadaptowanego na mały klasztor. Mieli w nim do dyspozycji kaplicę, cztery cele i kuchnię.

W następnym roku ukończono budowę stanu surowego całego obiektu i przykryto go dachem. Chociaż pandemia i wynikające z niej ograniczenia opóźniły prace wykończeniowe, w lipcu 2021 r. wschodnie skrzydło budynku, w którym znajdują się: kaplica, kuchnia, jadalnia, sala konferencyjno-rekreacyjna i piętnaście pokoi z łazienkami, było gotowe.

W uroczystość Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel 16 lipca 2021 r. o. Jan Malicki, prowincjał Warszawskiej Prowincji Karmelitów Bosych, pobłogosławił kaplicę zakonną i ukończoną część klasztoru, który przyjął wezwanie św. Teresy od Jezusa. Od tamtej pory w klasztorze organizowane są regularnie rekolekcje.

Na drodze karmelitańskiej

– Chcemy przez prowadzenie rekolekcji, sesji i spotkań formacyjnych pomagać wszystkim przybywającym w kształtowaniu dojrzałej chrześcijańskiej osobowości – mówi o. Hernoga.

– Naszym szczególnym powołaniem jest pomaganie innym w pogłębianiu osobistej relacji z Bogiem, co czynimy przez prowadzenie Szkoły Modlitwy Karmelitańskiej, czyli modlitwy wewnętrznej praktykowanej na sposób terezański.

Rekolekcje trwają od 3 do 5 dni. Są to spotkania otwarte, tzn. można uczestniczyć w dowolnie wybranych sesjach tematycznych. Jedynie spotkania w Szkole Modlitwy Karmelitańskiej stanowią kontynuację i powinno się uczestniczyć w każdej z kolejnych sesji. Tematy odpowiadają na różne potrzeby uczestników, zwłaszcza poszukiwania sensu życia. We współczesnym, zdominowanym przez konsumpcjonizm świecie człowiek szuka swojej wartości w sprawach zewnętrznych, robieniu kariery, zdobywaniu bogactw itd. Po pewnym czasie wiele osób odkrywa, że jest to ślepa uliczka, która prowadzi do wewnętrznej pustki. Droga karmelitańska ukazuje kierunek prowadzący do odkrycia, że nasze wnętrze jest nie puste, ale zamieszkane przez Boga; do zrozumienia własnej wartości i godności, płynącego z faktu, że jesteśmy dziećmi Bożymi.

Zaproszenie do Zwoli

W tym roku odbyło się już kilkoro rekolekcji. Pierwsze były poświęcone tematowi „Święta Teresa i życie sakramentalne”, a ich istotą było przypomnienie, że podstawą modlitwy i doświadczeń mistycznych św. Teresy z Ávila było życie sakramentalne. Spojrzenie na jej postać z tej perspektywy pozwala współczesnemu człowiekowi odkryć skarby zawarte w sakramentach.

Rekolekcje pt. „Droga do Maryi. Droga z Maryją. Od poczęcia do wieczności” były ukierunkowane na odkrywanie działania Boga przez Maryję w życiu każdego człowieka. Przewodniczką lutowego spotkania była kolejna wielka święta Karmelu, a nosiły one tytuł „Winda do nieba» – droga do Boga św. Teresy z Lisieux”.

W połowie marca rozpocznie się Szkoła Modlitwy Karmelitańskiej (15-19 marca). Pierwsza sesja nosi tytuł „Zaproszeni do przyjaźni z Jezusem”. Zaplanowane tematy to m.in. wyjaśnienie, czym jest modlitwa myślna i jak sobie radzić z trudnościami na modlitwie. W tym samym czasie (15-19 marca) zaplanowano odbywające się w całkowitym milczeniu pół pustynne, pół postne rekolekcje, których mottem są słowa z Księgi Ozeasza: „Chcę ją przynieść, wyprowadzić na pustynię i mówić jej do serca” (2, 16).

Osoby zafrapowane postacią św. Teresy od Dzieciątka Jezus i Najświętszego Oblicza będą mogły uczestniczyć w kwietniowych rekolekcjach (13-16 kwietnia) poświęconych miłości miłosiernej w życiu tej świętej. Kolejny temat rozważań rekolekcyjnych to „Mężczyzna – kapłan domowego kościoła” (20-23 kwietnia).

W maju natomiast proponowana jest nauka otwierania się na Ducha Świętego w słowie Bożym, a w rekolekcje wpisane jest kontemplacyjne wędrowanie po okolicznych lasach i wieczorne czuwanie przed Zesłaniem Ducha Świętego (25-28 maja).

Z racji przypadającej w tym roku 150. rocznicy urodzin św. Teresy z Lisieux po raz trzeci w tym roku będzie ona przewodniczką rekolekcji (15-18 czerwca). Ich temat: „Ludzka słabość i zranienia – szansa czy zagrożenie?”, wynika ze stwierdzenia świętej, że każdy, nawet najbardziej niedoskonały człowiek może dążyć do świętości „małą drogą”.

Ze szczegółami propozycji ośrodka rekolekcyjnego w Zwoli można się zapoznać na jego stronie internetowej: www.zwola.karmelicibosi.pl. Proponowane tematy są związane z duchowością Karmelu oraz szeroko pojętą formacją chrześcijańską. Spędzony tutaj czas będzie również czasem wyciszenia, modlitwy, pogłębienia relacji z Bogiem i lepszego zrozumienia samego siebie.

Artykuł umieszczony w: Niedziela plus nr 10>5 III 2023

PROWINCJA - SIOSTRY

Brak materiałów do publikacji

PROWINCJA - OCDS

Spotkanie przewodniczących wspólnot i formatorów w Poznaniu

Przewodniczący i formatorzy wszystkich wspólnot Prowincji Warszawskiej (po dwóch latach spotkań wirtualnych spowodowanych pandemią) spotkali się w dniach 17-19 marca 2023r. - nareszcie w realu, w Domu Rekolekcyjnym księży chrystusowców w Poznaniu. Jako temat wiodący spotkania zaproponowano „Rozesznawanie w Kościele, Karmelu i życiu”. I w tej kwestii głos zabrał o. Sergiusz Niziński OCD, który przywołał kilka wyrazistych przykładów np. z św. Teresy od Jezusa.

Trzydniowe spotkanie miało swoją część sprawozdawczą, modlitewną i rekreacyjną. Nie zabrakło też części kawowej (tj. pogaduchowej).

Trzydniowe spotkanie zaczęło się od przywołania asystencji Ducha Świętego i modlitwy myślniej w kaplicy. Potem wspólnie udaliśmy się na kolację, a tuż po niej na pierwsze sprawozdanie z działalności wspólnot przedstawione przez Gabrielę Żylińską OCDS, przewodniczącą prowincjalną. Pierwszy dzień spotkania zakończyła wspólna Eucharystia sprawowana przez o. Delegata, Roberta Marciniaka OCD za zmarłych z Zakonu Karmelitańskiego i naszych rodzin, a zwłaszcza za zmarłego niedawno o. Jana Kan- tego OCD.

Na drugi dzień, kiedy to w czasie porannej Eucharystii dziękowaliśmy Bogu, „który był, który jest i który przychodzi, za to, że się objawia, że daje nam Siebie, że ubogaca Swymi łaskami na tej szczególnej drodze, jaką jest Świecki Karmel”, zaplanowano podsumowanie formacji, finansów oraz rocznych Programów życia i działania, i to uczynili członkowie Rady Prowincjalnej: Tadeusz Zabaryło OCDS, Monika Olszewska OCDS (w zastępstwie Magdy Czarneckiej OCDS) oraz Bogusław Sudał OCDS. Przewidziano także refleksje o problemach i trudnościach dostrzeżonych we Wspólnotach. Omówienie tych kwestii przypa- dło w udziale o. Delegatowi, Robertowi Marciniakowi OCD. Nie zabrakło też czasu spędzonego na wspól- nej rekreacji. I tu jako miejsca wspólnego zwiedzania wybrano: Bramę Poznania (muzeum nowej gene- racji, gdzie zamiast eksponatów odzwierciedlających fragmenty dziejów Polski demonstruje się je za po- mocą multimediiów i światła) oraz rezerwat archeologiczny Genius Loci.

Trzeci i ostatni dzień (rozpoczęty Eucharystią o liczne i święte powołania do wszystkich gałęzi Karmelu) poświęcono formacji: Kartom formacji, Kartom rozeznawania do ślubów, wreszcie przygotowaniom do przewidzianego na sierpień Kongresu (zgłaszanie uchwał, kandydatów do Rady Prowincjalnej, itd.).

Było miło, serdecznie, ciepło, życzliwie... Zapach kawy od wczesnych godzin porannych unosił się na całym piętrze. Słysząc też było serdeczny śmiech bywalców kawiarenki, a przyjazny uśmiech na stałe zagościł na wielu twarzach. Nie zabrakło też słodkości z Białorusi, tradycyjnie przywożonych przez Na- talię. Czego więc zabrakło? Co budzi niedosyt? Zabrakło pogłębionej wymiany zdań, zażartej dyskusji, dzielenia się różnorodnym i przebogatym doświadczeniem tak odmiennym dla każdej wspólnoty. I dla- tego trzeba w te pędy planować kolejne spotkanie (może tylko wirtualne, lepiej przemyślane i lepiej za- planowane... z wyraźnie wydzielonym czasem na polemikę i spory).

Gabriela Żylińska OCDS

Mińsk: Powiało ze Wschodu

Dnia 4 marca, tego roku, odbyło się kolejne spotka- nie wspólnoty OCDS św. Józefa, która istnieje przy klasztorze naszych Ojców w Mińsku.

Zgodnie z programem, spotkanie rozpoczęło się Mszą św. z jutrznią. W ho- mili, o. Piotr Frosztega, zaznaczył, że dzisiejsza Ewangelia jest wizytówką chrześcijanina. „Kochaj- cie wrogów waszych i mó- dlcie się za tych, którzy was prześladują” (Mt. 5, 43-48). Kochać wszyst- kich! Po co nazywać in- nych wrogami i postępo- wać z nimi także, kiedy przyjaźń może przynieść znacznie więcej korzyści.

Nad słowami usłyszczanymi w homilii, uczestnicy spotkania rozważali podczas adoracji Najświętszego Sakramentu, a potem dzielili się swoimi myślami i osobistym doświadczeniem na Lectio divina.

W ramach przygotowania do Terezańskich jubileuszy, o. Piotr wygłosił konferencję na temat: „Cierpienie zawsze mi towarzyszyło”. Konferencja była syntezą kilku epizodów z życia św. Teresy od Dzieciątka Jezus.

Pierwsze kroki w karmelu, z zewnątrz wyglądające na spokojne i odważne, w rzeczywistości były przepełnione wewnętrznym męczeństwem i wewnętrznym przeżywaniem. „Moim pierwszym krokom towarzyszyły raczej kolce niż róże” – tak młoda karmelitanka opisuje swoje ówczesne odczucia. Czas postulatu, zdaje się dla Teresy być czasem szczególnych prób. Były nimi: choroba pana Martina, ojca Teresy, niemożliwość bycia w rodzinie i inne rodzinne zdarzenia. Ale miłość do Pana Boga, do Jezusa, pomaga jej przewyciężyć trwogę, dodaje siły i pobudza.

Temat rozważań nad życiem św. Teresy od Dzieciątka Jezus był kontynuowany podczas formacyjnego spotkania. Swoje spotkanie świeccy karmelici zakończyli Koronką do Bożego Miłosierdzia, którą ofiarowali w intencji chorych członków wspólnoty i dobrodziejów.

Anna Łucka OCDS

Rekolekcje szczecińskiej wspólnoty OCDS

Tegoroczne rekolekcje szczecińskiej wspólnoty OCDS odbyły się, tak jak w roku ubiegłym, w klasztorze Karmelitów Bosych w Zwoli koło Poznania. Tym razem jednak ich termin był szczególny, bo wielkopostny. Gościnny klasztor przyjmował wspólnotę w dniach 9-12 marca br.

Skutecznie rozwiązano problem dojazdu. Większość uczestników rekolekcji dotarła na miejsce wczesnym popołudniem, tylko dwaj spośród braci – wieczorem. Wynikało to z harmonogramu prac zawodowych uczestników. Transport ze stacji kolejowej w Środzie Wielkopolskiej zapewnili gospodarze, co znakomicie ułatwiło całe przedsięwzięcie.

Rekolekcje prowadził o. Roman Hernoga, przełożony klasztoru. W swoich wykładach mówił o trzecich i czwartych mieszkaniach w ujęciu św. Teresy od Jezusa. Pojęcia te nie są niczym nowym dla osób obeznanych z duchowością karmelitańską i nauką wielkiej mistyczki, zaś niezaznajomionym z nią nie powiedzą nic, odsyłam ich więc do innych publikacji. O. Roman precyzował terminologię oraz uzgadniał ze sobą pojęcia pochodzące z różnych dzieł świętej. Tematykę swoich wykładów uporządkował następująco:

- 1) stan duszy przed wejściem na drogę kontemplacji;
- 2) pedagogia Boga, stosowana przez Niego, aby nas wprowadzić na drogę kontemplacji – co na ten temat mówi
 - a) św. Teresa od Jezusa,
 - b) św. Jan od Krzyża;
- 3) czwarte mieszkania u św. Teresy;
- 4) kontemplacja a modlitwy ustne;
- 5) modlitwa uciszenia albo odpocznienia;
- 6) owoce modlitwy odpocznienia w życiu osoby, wskazówki postępowania, łaski mistyczne a świętość.

W wypowiedziach prowadzącego pozwolę sobie wyróżnić kilka myśli.

1) Próby pomagają nam poznać siebie (nam, nie Bogu, który nas zna – dopowiedzenie moje w zgodzie z duchem wykładu). Z ludzi wychodzi podczas nich zarówno to, co dobre, jak i to, co złe. Np. obóz koncentracyjny – o. Kolbe a inni, ponadto wojny: Wołyń, dawna Jugosławia, Afryka..., ale też i piękne cechy, jak poświęcenie, ofiarowanie życia. To było w ludziach i w chwilach próby z nich wyszło. Próby służą też rozwojowi.

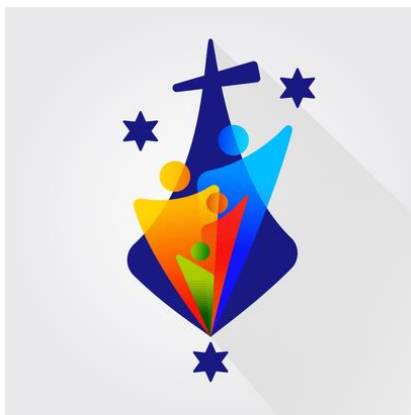
2) Uwaga o nocy ciemnej: „Ci, co nie żyją w Bogu, nie cierpią z powodu Jego nieobecności”. Pojawia się poczucie: „Kocham Boga, a On mnie odrzuca”.

3) Pycha powoduje, że w drugim człowieku widzimy zło. Pokora sprawia, że w innych zaczynamy widzieć ich zalety, ich wartość”.

Program rekolekcji był tradycyjny i obejmował msze święte, wykłady, modlitwę wewnętrzną („myślną”), wspólną modlitwę brewiarzową, dobrowolne rozmowy z ojcami-gospodarzami, adorację Najświętszego Sakramentu oraz czas wolny (położona wśród niecodziennych dla większości z nas pól i lasów wioseczka Zwola umożliwia spacer w ciszy). Częścią rekolekcji były posiłki z nagraniami *Zamku wewnętrznego* w mistrzowskiej interpretacji Haliny Łabonarskiej. Całość zakończyło wspólnotowe „dzielenie się” – swobodne i bardzo różnorodne w treści oraz tonacji emocjonalnej wypowiedzi uczestników, dalekie od napuszenia i religijnej konwencjonalności, co podkreślę, gdyż nie pierwszy to raz wydarzyło się na spotkaniu wspólnoty. Po nich – obiad i wyjazd na stację, zorganizowany bardzo sprawnie.

W drodze powrotnej, w pociągach, humory dopisywały.

Ireneusz Statnik OCDS

Wybory w Karmelu na Wolskiej w Warszawie

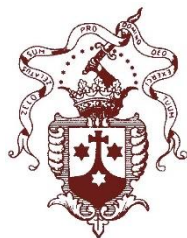
Dnia 03. Kwietnia 2023 roku, pod przewodnictwem Ojca Delegata Wojciecha Ciaka w naszym klasztorze odbyły się wybory nowego Zarządu.

Na urząd Matki Przeoryszy została wybrana m. Marta od Jezusa Dobrego Pasterza.

W skład rady weszły: I radna - s. M. Ludwika od Eucharystycznego Serca Jezusa; II radna - s. Sławomira od Matki Bożej Fatimskiej i Aniołów; III radna - s. M. Józefa od Jezusa.

Redakcja przypomina:

- nadsyłanie materiałów z informacjami i wiadomościami do kolejnego numeru „Karmel-Info” odbywa się **do 01 maja** 2023 roku.
- Materiały do „Karmel-Info” oraz wszelkie uwagi i sugestie należy przysyłać na adres mailowy: kuriaocdwarszawa@gmail.com
- Redakcja zastrzega sobie prawo ingerencji w nadesłane teksty, jeśli zajdzie taka konieczność.

Redakcja:

o. Grzegorz Andrzej Malec

Kuria Prowincjalna Warszawskiej Prowincji
Karmelitów Bosych

ul. Raławicka 31

02-601 Warszawa

Tel.: 22 646 47 38; Tel. kom.: 601 4222 12

mail: kuriaocdwarszawa@gmail.com;
gregimalec@gmail.com

do użytku wewnętrznego Warszawskiej Prowincji Karmelitów Bosych